ஓ

பரமபதி துணை.

மாக மகத்துவந்தங்கிய

அகத்தியர்

வகார சூத்திரம் 200,

வை சுருக்க சூத்திரம் 100 ம்

சேர்ந்தது.

திருமங்கலம் தாலுகா பண்ணி குண்டு கிராமம்

சித்தவைத்தியம்

மூ. சு. கு. சுந்தரமகாலிங்கம் செட்டியாரவர்கள்

கொடுத்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி

மதுரை, புதுமண்டபம் புத்தகசாலை,

இராமம்.

குருசாமிக் கோனர்ச்சன்.

ஜி. இராமசாமிக் கோன்.

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி குருசாமிக் கோனர் தெரு

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

காப்பிரைட் } 1956 } காப்புமுண்டோ

காப்பி750. } } யிலமர்ந்திட்டேனே. (2)

அமர்ந்ததொரு ஆனைக்கல் லறியமாட்டார்
அப்பனே அண்டபிண்ட மறியாமூடர்
சுமந்தபிணம் போல்திரிவார் வேதகாணர்
சொல்லுகிறே னுப்புவித்தை அண்டஞ்சாக
நமன்கையில் போனஉயிர் மீண்டுதாரல்
நந்தீசர் இந்தமுறை நவில்வார்கேளு
சமன்சேர்ந்த சேனீரால் கொல்லுங்கொல்லுந்
தண்டான மதியுப்பே சாரமாமே. (3)

சுத்த கெங்கை.

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழுலையென்பார்
தன்னுக்குட் பயனென்றுந் சொல்லார்சொல்லார்
பூரமென்று சொல்வதற்குப் பிறவிபேசார்
புகழான மதயானைக் கல்லைப்போசார்
வீரமென்றும் அண்டமென்றும் விள்ளார்விள்ளார்
வேதகளைப் பாழுவிட்டார் வெகுநூலாக
காரமென்ற கடுங்கார மஞ்சாங்காய்ச்சல்
கப்பியுப்பும் பூரமப்பா அடிதான்பாரே. (4)

அடியென்றும் மூடியென்று மண்டபிண்டம்
ஆகாசஞ் சிவனுப்புக் கம்பியாச்சு
பிடியென்று சொல்வதற்குத் தலைதெரிக்கும்
பேசாதே மவுனமது பூமிநாதங்
குடியென்று சொல்வதற்குத் தண்ணீருண்டோங்
குலையாவின பட்டுவிடுஞ் சாரச்சுண்ணம்
மடியுமப்பா சரக்கெல்லா மிதிலேமோட்ட
மக்களே காயசித்தி மகிழ்ந்தபண்ணே. (5)

பண்ணப்பா உவர்ச்சாரம் பண்ணடையோர்கள்
பண்பான வழுலைநில வுப்பென்போர்கள்
மண்ணப்பா மண்ணென்ற பூத்தானந்த
வழுலைக்குப் போனதோற் பிண்டமாச்சு
வெண்ணப்பா தண்ணீராய் மேலுண்டாச்சு
விதமான கல்லுப்புப் பூமிநாதம்

ஒண்ணப்பா சொல்லுகிறேன் ஞியிந்துணலே
ஓகோகோ வழலையிட்டாற் கல்தண்ணீரே. (6)

கல்லான கல்லுக்கு உப்புச்சேர்ந்தே
கல்லுப்புச் சுண்ணமென்ற பேரேயாச்சு
சொல்லான யிந்தாலே சூடன்கட்டிற்
துடிவழலைப் பாம்பெனவே சொல்லலாச்சு
வெல்லுகின்ற காரத்தாற் சாரங்கட்டி
வெடிச்சதந்தங் கண்டல்லோ மூடிதான்போச்சு
வல்லான புயத்தானே பட்டுதென்றால்
வளமான வாகாச மடிந்துபோமே. (7)

மடியாத யிந்தாலே ரவிதான்கட்டும்
வாதிகா ளுங்களுக்கு வழலைச்சுண்ணம்
பிடியான கைவசங்காண் மதயானைக்குப்
பிரியாத நிலவுப்பின் பெருமைபேசார்
அடியென்றால் வாய்மூடப் பிடரிபேசும்
அப்பனே சுக்கிலத்தை யறியமாட்டார்
படியான உட்கருத்தான் தண்ணீராலல்
பரியாச வேதையிது கொஞ்சந்தானே. (8)

அண்டச் சுண்ணம்.

கொஞ்சமென்று சொல்லாமல் சொல்லக்கேளு
கொடிதான மேல்தோட்டைச் சுண்ணம்பண்ணு
வஞ்சியெனு மூட்கருச்சேர் கைமுறையாயாட்ட
மகத்தான வழலையிலல் தண்ணீராகுஞ்
சஞ்சீவி கெங்கையப்பா சமூலமெல்லாம்
தாரணியி லுப்பாலே யிவ்வளவுமாச்சு
நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போல் சரக்கெல்லாஞ்சாம்
நயகார சாரத்தால் மெழுகுண்டாமே. (9)

மெழுகாகு மூப்பாலே பூரங்கொல்லும்
விடமான பூரத்தால் காரங்கொல்லும்
பழுதான செய்தியல்ல வழலைப்போக்கு
பண்டான ரகசியமிது பூரணந்தான்

ஞி ஷிக்துணலே என்றும் மற்றொரு பிரதியிலிருக்கிறது

எழுதரிது என்னலே முடியாதப்பா
என்னைப்போல் திறமாகச் சொல்லார்சொல்லார்
அழுகாத பிண்டத்தால் வேதைகோடி
அடிமூலம் பூரணத்தா லறிந்துபாரே. (10)

கல்லுப்புச் சுண்ணம்.

அறிவதற்குப் பிண்டத்தின் தோட்டைவாங்கி
அஞ்சிடையாஞ் சீனனுமோ ரொன்றுகூட்டி
வெறிவுகொள்ள வெடியுப்பு ரெண்டுங்கூட்டி
விசையான சத்தியடி யஞ்சும்போட்டு
செறிவதற்கு அறுநீரா லரைத்துலர்ந்தால்
செப்பமுடன் புடம்போடச் சுண்ணமாச்சு
உரிவெண்ணெய் யிதுதானே கல்லுப்பாச்சு
ஓகோகோ கல்லாஹனக் காரந்தானே. (11)

காரமென்ற கடுங்காரங் கல்லாஹனக்குக்
கடியதொரு சீனன்வந்து சேர்ந்தபோதே
காரமென்ற கடுங்காரஞ் சொல்லப்போமோ
கல்லுப்புச் சுண்ணமென்ற பேருமாச்சு
காரமென்ற கடுங்காரஞ் சூடனைப்பா
காரமிது சேர்த்தாக்கால் காரசாரம்
வீரமென்று சொல்வதற்கு வாய்தானேதும்
விள்ளார்கள் பெரியோர்கள் வேதைப்போக்கே.()

சுண்ணத் திராவகம்.

போக்கான செய்தியப்பா சொல்லக்கேளு
பூரணத்தி னுப்பாலே யெல்லாமாளுந்
தாக்கான செய்தியப்பா திராவகந்தான்
தனித்தவெடி யுப்பொன்று பூத்தாஹென்று
வாக்கான சூடஹென்று கரியுப்பொன்று
வளஞ்சீனக் காரமொன்று சாரமொன்று
நீக்கான ரெங்கொன்று யிந்துப்பொன்று
நீராகச் சம்பழத்தா லரைத்துக்கூட்டே. (13)

அரைத்தமருந் திரவியிலே உலரவைத்து
அப்பனேபொடியாக்கிக் கலசத்திட்டுக்
கரைக்கலசந் தலைமேலே மூக்குக்கீழாய்க்
கைமுறையா யெண்சீலை மண்ணைவ்ந்செய்து
புரைக்கடங்காப் புகைநீரா மெரியிட்டாலே
போதமுள்ள நீராலே உப்புச்சுண்ணம்
கரைக்குளில்லை கற்பூரமீதிலேறக்
கரையில்லை நிலையில்லை சுண்ணப்போக்கே. ()

சுண்ணமூப்புச் சுண்ணமப்பா சொல்லக்கேளு
தூரைவெள்ளை பாசாண மீரஞ்சுக்குச்
சுண்ணமப்பா மஞ்சாடி தடவிச்சென்று
சுண்ணும்புக் கல்லப்பா மரக்கால்பத்து
எண்ணமுள்ள தாளம்பால் மரக்கால்பத்து
யிதைநீற்றப் பாசாணங் கட்டிப்போச்சு
உண்மையது தாம்பிரமது களஞ்சிக்கேதான்
ஒருமஞ்சாடி கொடுக்க வெள்ளியாமே. (15)

கட்டுத் திராவகம்.

ஆமப்பா ஒன்பதரை தப்பாதுண்ணம
அதில்சுண்ணைத் திராவகந்தான் சொல்லலாச்சு
நாமப்பா கண்டபடி சொன்னேஞ்சொன்னேம்
நயமானகட்டுவகைத் திராவகமேகேளு
யேமப்பா அரிதாரஞ் சூடன்சீனம்
வெங்குபொரி காரம்பூரம் வீரஞ்சாரம்
ஆமப்பா வகைக்கொன்று திராவகந்தான்
அரகரா கட்டுவகைத் தண்ணீர்தானே. (16)

மெழுகுவகைத் திராவகம்.

தானென்ற நீர்தனிலே சகலமெல்லாந்
தட்டுண்டு சாகுமப்பா மெழுகுபண்ணை
யேனென்ற மெழுகுவகைத் திராவகந்தான்
எழிதல்ல துரிசுபூ நீருவீரஞ்

சீனமொடு வெடியுப்பு மடர்ப்பூரத்தான்
சேர்க்கையிது களஞ்சியொன்று வகைவீதந்தான்
ஊனுறவே நுணுக்கியொரு கலசத்திட்டு
உத்தமனே யொளியிடவே தீநீராமே. (17)

சேந்தூரத் திராவகம்.

தீநீராங் கட்டினதோர் சரக்கெல்லாந்தான்
திரமாக மெழுகாகும் வேளைதகாணும்
ஆனதொரு தீநீரின் வகையைக்கேளு
அப்படனே வழலையொடு வீரம்பூரம்
மூணனெ கெந்திமால் தேவிலிங்கம்
உத்தமனே வெடியுப்பு அன்னபேதி
தானவலும் புகைநீரைப் பேசப்போமோ
சகலசரக் கெல்லாஞ்செந் தூரந்தானே. (18)

குரு மூடிக்க.

தூரமென்ற தூரமல்ல சொல்லக்கேளு
துடியான வெடிச்சத்தங் கண்டாலாச்சு
பாராமல் குருமூடிக்க வப்பாகேளு
பாழிலே கரிச்சுட்டுப் போகாதேதீ
சாரமென்ற கல்லாஜன பட்டுப்போலுல்
கடுஞ்சார மிந்தாலே கட்டிப்போச்சு
ஆரமிட்ட கருங்கல்லு பேசவில்லை
அப்படனே ஆருனக் காதியாமே. (19)

முப்பூப் பிறவி.

ஆதியென மூலமப்பா சத்தியாச்சு
அருளான பிண்டமப்பா ஆனைக்கல்லு
பாதிப்பிறை யிந்தாலே வழலையாச்சு
பானென்ற பூவழலே சித்தியாச்சு
சோதியிட்டுப் பூரணத்தால் விளைத்துப்போச்சு
சொல்லுவது கடுங்காய்ச்ச லானதாலே
நீதியென்ற வாதமெல்லாந் தலங்கலாச்சு
நோனபூரணத்தி லிருந்துபாரே. (20)

மூப்பூக் கட்டு வேதை.

இருந்துரைத்தார் சமாதியிலே திங்களொன்று
இரண்டுதிங்கள் சென்றவுடன் கல்லுப்பாச்சு
அருந்தவத்தார் பொரியோர்கண் சொன்னற்கா ணும்
அப்பனே பூவெடுக்க வாழ்ந்தமூர்த்தி
பொருந்துவது பூவாலே கட்டிப்போச்சு
பூரத்தால் முழுக்கட்டுக் கண்டதாச்சு
திருந்துவது பெண்ணென்ற ஆணைக்கூட்டிச்
சேர்த்தார்கள் கைமுறையாய்ச் சனித்தவாறே.()

வாருகொண்ட மூப்பூவே குருவேயய்யா
மகத்தான குருவாலே பூரச்சுண்ணம்
பேருவது கல்லாதனச் சகட்டின்மேலே
யிந்தாலே பூரணமாய்ச் செயநீராச்சு
ஊறுவதுக் கூரணிதா னப்படங்கட்டும்
ஓசையிட்ட வீரமிட வேதையாகுந்
தேறுவது கோடான கோடிக்கப்புந்
திறமான வேதையப்பா மலைபோன்றமே. ()

புத்தி கூறல்.

பொன்றன தோர்கார சாரமாகும்
பூமியுவர்ச் சாரமப்பா பூமிநாதம்
மின்னன பூவாத்தாள் வெள்ளமூர்த்தி
வீறுகளையே கொடுக்கும் பூரணந்தான்
சொன்றைக்கால் தோணுமப்பா நூலேப்பார்த்துக்
துறைகாண மடையனைப்போல் சுடாதேநீதான்
சன்றசங் கொண்டதொரு வீணர்போலச்
சலித்துமே போகாதே குருவைத்தேடே. (23)

குருவான பொரியோர்கள் தன்னைச்செங்கை
கூப்பியே தண்டனிட்டுச் சீசரணித்
திரிவதனுர் சிந்தைதனைச் சோதிப்பார்கள்
திடமான சிந்தையுற்று யிருந்தாயானால்

தருவிப்பார் வாதமெல்லாஞ் சீடனென்றே
சகலகலைக் கியானமெல்லாந் தானேதங்கும்
அருளாகும் பொருளாகு மாசான்றன்னை
அடிபணிந்தா லடிமுடியு மறிவிப்பாரே. (24)

மூப்பூத் தீட்சை.

அரிவதற்குக் குருசொல்லார் பாடல்தோறும்
அப்பனே கருவறியாய் மூடவாதி
சொரிவதற்கு உவர்ப்பூவாம் வேதையாச்சு
சென்றதோர் காய்ச்சும்வகை சொல்லக்கேளு
உரியில்வெண்ணெய் தனையுருக்க நெய்யாய்ப்போகும்
உத்தமனே வழலையெனுஞ் சாரம்பாரு
யிருகியப்பா யிந்தாலே குருவாய்ச்செல்லும்
எதிரிட்டுக் கொல்லுமப்பா உப்புத்தானே (25)

பூமிநாதப் பெருமை.

உப்புநீ ருப்புமல்ல சொல்லக்கேளு
உவர்களிலே விளைந்ததொரு அடிதானப்பா
உப்பொன்று அதுக்கதுக்க வாழ்வாரப்பா
ஓகோகோ அலைநீரி லுப்பதான்று
மூப்பூவுங் கூட்டியல்லோ குருவாய்ப்போச்சு
மூழுக்காரந் துறையேலே யேறலாச்சு
உப்பான வழலையிது பூரணந்தான்
உயர்ந்தவெடி யாகாச உப்புச்சாமே. (26)

சாகுமப்பா கற்பூரஞ் செத்துப்போச்சு
தனிப்பூரங் கல்லானை வழலைக்காச்சு
போகுமது ஆனையப்பா பட்டுப்போச்சு
பூரணத்தி னிந்தாலே ரவிதான்கட்ட
வேகுமப்பா சரக்கெல்லாங் கண்டபோதே
வெடியுப்புத் தாயான மூலமாச்சு
ஆகுமப்பா யித்தனையு மூவர்தன்னாலே
ஆதித்தன் கண்டல்லோ சோதியாச்சே. (27)

முப்பூ விபரம்.

சோதியாஞ் சிவமான நிலவுப்புத்தான்
சொல்லுவது வழலையுப்பு மவுனமாகும்
ஆதியிதை யறிந்தவனே மூர்த்தவாதி
அப்பனே யாகநீ ருப்பாலாச்சு
வேதையென்ற பொருள்களெல்லா மூப்பூவாகும்
விமலனுர் வழலையுப்பை யறியமாட்டார்
பூதலத்தில் மானிடரோ காணப்போறூர்
பொற்பூவின் வாசனைதான் கல்லுப்பாமே. (28)

கல்லுப்டி நல்லுப்பைக் கட்டிக்கொல்லும்
கல்லாசின படட்டுவிழுக் கருவுண்டாகும்
வல்லமையாம் மூப்பூவு மூடித்தாயானல்
மகத்தான கல்லாசின படட்டுப்போகும்
சொல்லார்கள் சொல்லார்கள் பொரியோரையா
சுத்தரவி வழலையுப்புச் சொல்லுங்காணர்
யெல்லாருங் கண்டதுவே யாகநீரு
ஏகவெளி சிவமறியார் கல்லுப்பொன்றே. (29)

கடுங்காரச் செயநீர்க்குரு.

கல்லுப்புக் குருவாணு லாசனக்கல்சாம்
கடுங்கார மேறுதற்குப் பூமிநாதம்
சொல்லக்கேள் நீராலே சுத்திபண்ணு
துடியான கல்லாசின சுத்தியாச்சு
அல்லக்கேள் சினமொன்று மூப்பூவொன்று
அடங்காத ஆகாச வெடியுப்பொன்று
வல்லொத்த சூடனென்று படிசையொன்று
வளமான துரையண்டச் சுண்ணம்மென்டே. (30)

ரெண்டுடனே காந்தமொன்று சிப்பிபத்து
நேராக யிதையாடச் சம்பளத்தால்
ரெண்டுச்சாண் புடம்போடச் சுண்ணவேகம்
நாதமது மூப்பூவா லித்தனையுமாச்சு

உண்டுகொண்டு உட்கருதான் சரியாய்த்தூக்கி
ஒன்றுக விரவிப்பீங் காணில்வைத்துப்
பண்டான ஆகாசஞ் சீனமோடு
பழச்சாற்றில் மோர்கூட்டப் பூரமாச்சே. (31)

சூடச் சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா வழலையிது சுண்ணம்பண்ண
அப்பனே துரையண்டஞ் சீனமோடு
வாச்சப்பா சாரமிட நீருய்ப்போகும்
வளமாகச் சூடனுக்கு அங்கிபூட்டிக்
காச்சப்பா கல்வானத் தோட்டுக்குள்ளாய்க்
கைழுறையா யூதிவரச் சுண்ணமாகும்
வாச்சதொரு பீங்கானி லித்துநீர்தான்
வலமாக அஞ்சுசுண்ண மேவியாடே. (32)

ஆடினு லித்தாலே செலமாய்ப்போச்சு
அப்பனே மதயானை பட்டுப்போச்சு
தேடினுல் வாராது சோதியப்பா
திறமான நீருக்குப் போர்தான்கேளு
ஓதுகிற பாம்பாகும் வழலைப்பாம்பு
உத்தமனே யிந்தாகும் பூரணந்தான்
சாதுவது பூரத்தார்க் காரசாரம்
தனிரூப்பு வாதியென்ற குருவதாமே. (33)

குருவான நீராலே சுண்ணாங்கோடி
கொண்டதொரு செந்தூரங் கோடாகோடி
குருவான நீராலே கட்டுக்கோடி
குகைதனிலே யாடுதற்குக் களங்குகோடி
குருவான நீராலே செயநீர்கோடி
குறிப்பான சாரணையுங் குளிகைகோடி
குருவான நீராலே யோகசுந்தரி
கொடுத்சுருக்குக் கொடுத்சுருக்கு வழலைதானே.()

தானென்ற யிந்தாலே யித்தனையுமாச்சு
தனிப்பூரச் சுண்ணத்தா லாடலாச்சு
யேனென்று பேசுமிது வழலையப்பா
யேகாங்கி யாய்க்குகையி லிருக்கவேணும்

பானென்ற தடங்காட்டிச் சரக்கையெல்லாம்
படுமுன்னே கொன்றுவிடும் பாவியுப்பு
நானென்ற அகம்பிடித்தால் தலைதெரித்துப்போம்
நாட்டரசு னென்று பேருணதே. (35)

அரிதாரச் சுண்ணம்.

ஊனென்ற வஸ்துவப்பா வழலைச்சுண்ணம்
ஓகோகோ நீராலுற் பூரணந்தான்
தேனென்ற மேனுன்மணியா ளீன்றநாதம்
செப்பரிது செப்பரிது வழலையுப்பு
தீனென்ற வழலையிலே வீரங்கூட்டித்
திறமாகத் துருசாட்டச் சுண்ணமாச்சு
கோனென்ற வராட்டியனை வீரஞ்சேர்த்துக்
கொள்ளையாய் மால்தேவிக் கங்கிபூட்டே. (36)

வேதை.

பூட்டவே தாளகந்தான் சலவையாச்சு
பொன்னிமிளா யிதிலுலே சுண்ணமாச்சு
ஆட்டுவது நவச்சாரஞ் சுண்ணமாச்சு
அப்பனே காந்தத்தால் துருசுநீரும்
கூட்டுவது சிங்கியப்பா குளிகையாகுங்
கோவான சூதமது தங்கத்தூட்டு
ஊட்டிணு லஞ்சுசுண்ணக் குகையிலாட்டு
ஓகோகோ சுண்ணமிது மலைபொன்னுமே. (37)

ஆமப்பா சுண்ணமெல்லாந் தனித்தனியேவேதை
ஆகாச உப்பாலே யித்தனையுமாச்சு
நாமப்பா கண்டபடி சொன்னேன்கேளு
நலம்பெரிய வழலையுப்புக் காரசாரம்
வாமப்பா பூசையிடச் சித்தனுவான்
வழலையுப்பை யறியாட்டால் வாதியாகான்
சாமப்பா சரக்கெல்லாங் கட்டுமுன்னே
தனியான வழலையிணு லெல்லாங்காணே. (38)

எல்லாருங் காணுத மூப்பூவப்பா
யிருதயத்தி லுப்பறியா மூடவாதி
சொல்லார்கள் பொியோர்கள் மதயானைக்குச்
சுகமான சகடுவைத்து எறுதற்கு
நல்லதொரு குருசொல்லக் காணவேணும்
நட்பில்லான் நாய்போலே அலையவேணும்
வல்லமையால் மூடியாது வழலையுப்பு
மகத்தான காரமிது சாரந்தானே, (39)

காரமென்ற சிப்பிச் சுண்ணம்.

சாரமென்ற ஆகாசச் சரக்கதாகுந்
தனிப்பிறவி யடிமூலம் பூமிநாதம்
வீரமென்ற யிப்பூவா லாயினக்கல்சாம்
வேதாந்தத் துள்ளிருக்கும் ரவியுமிந்துங்
காரமென்ற சுண்ணமப்பா சிப்பிச்சுண்ணங்
கடுங்கார மூவர்ச்சாரம் பூமிநாதம்
பூரமென்று சொல்லுதற்குப் பொியோர்சொல்லார்
புகழான தென்னாலின் புகலுமப்பாரே. (40)

பாரப்பா கல்லாயினச் சுண்ணமுடன்வீரம்
பரிவான பச்சைக்கே யங்கிபூட்டிச்
சீரப்பா பூவாலே புடத்திலேறச்
செல்லப்பா தேருசுடனே வீரங்கூட்டிச்
சேரப்பா தாளகத்தைப் பொதிந்துவூதி
செப்பரிய வங்கமது சுண்ணமாகும்
ஆமப்பா வங்கமதில் வீரங்கூட்டி
அப்பனே வங்கத்தைச் சரியாயாட்டே. (41)

96 சரக்குகளை ஈயமாக்கும் வங்கச்சுண்ணம்.

ஆட்டியே புடம்போட மீயமாகும்
அந்தமூறை பாசனை மீயமாகும்
பூட்டுவாய் தாளகமூ மீயமாகும்
புகழ்பொரிய லோகமது ஈயமாகும்
மூட்டுவாய் மடலீயங் கல்லுட்பீயம்
மூத்தியஞ் சங்கீயம் லிங்கமீயம்

பூட்டுவாய் நவச்சார மீயமாகும்
பொன்னிமிளை யீயப்பொன் னீயத்தானே. (42)

பொன்னீயம் வெள்ளீய மாகும்பாரு
டுகழான நவலோக மீயமாம்
வண்ணமுள்ள நவரத்தினம் ஈயமாகும்
வாய்த்ததொரு உப்பெல்லா மீயமாகும்
நன்னயஞ்சேர் சரக்குவகை யறுபத்திநாலும்
நவரத்தினம் நவலோகம் பதிநெட்டாகும்
சொன்னதீ ரேழுமே உபரசங்கள்
தொண்ணூற்றூர் சரக்கெல்லாஞ் சொல்லலாச்சே.

உபரசம்.

ஆச்சப்பா உபரசத்தின் வகையைக்கேளு
அண்டமொடு பிண்டமொடு நண்டுவண்டு
வாச்சப்பா பூனகம் வெங்கைகப்பல்லி
வாய்த்ததொரு கரிக்கோடு கண்மழுங்கும்
பேச்சப்பா கருங்காக்கை மண்டையோடு
பொரியதொரு கரிக்குருவி யங்கத்தோடு
யேச்சப்பா செங்கழுகு பித்துசங்கு
யிசினையான செம்பருந்தின் கண்ணுங்கூட்டே. ()

ரசகுளிகை சாரணவிபரம்.

கூட்டுவது சாரணையின் வகையைக்கேளு
கூழுய்தொண் ணூற்றூறு வகையுங்கொண்டு
ஆட்டுவது மூன்சொன்ன வங்கச்சுண்ணம்
அழகான வீரமிட்டு வெவ்வேறுட்டிச்
சாட்டுவது வில்லைதட்டிச் சவ்வாதுபூசித்
தானுருக்க ஈயமப்பா தொண்ணூற்றூறும்
மூட்டுவது ரசங்கட்டிக் குளிகைசெய்து
மூக்கியமுடன் சாரணைக்கு வகைசொல்வேனே. ()

சொல்லக்கேள் மஞ்சாடி பன்னிரண்டு
கூதமது உருகையிலே சொல்லியாடும்
அல்லத்தொண் ணூற்றூறு சரக்கீயத்தை
அழகாய்த்தொண் ணூற்றூறு மாவுங்கூட்டி

வல்லமையா யுருக்கியெடு குளிகையாகும்
மகத்தான சாரணையின் வகைதானப்பா
செல்லப்பா சாரணையைச் சென்றுபாரு
சென்றவுடன் குளிகையது கெவுணமாமே.(46)

சாரக்கட்டுச் சுண்ணம்.

ஆமப்பா வழுலையொன்று அண்டமாறு
ஆட்டிவில்லை ரவிசண்டா லுதிப்போடு
ஆமப்பா வழுலையொன்று சிப்பி ஆறு
அந்தவகை யாகவே யூதிப்போடு
ஆமப்பா வழுலையொன்று நண்டு ஆறு
அதிகமா யூதிவச் சுண்ணமாகும்
ஆமப்பா வழுலையொன்று நத்தை ஆறு
ஆட்டவே சுண்ணவகைச் செயநீர்தானே.(47)

அஞ்சு சுண்ணைக் குகை.

தானென்ற கல்சுண்ணை மாறுங்கூட்டிச்
சமனாக அஞ்சுசுண்ண வகையுஞ்சேர்த்து
வானென்ற வெண்கருவைத் தண்ணீராக்கி
வண்ணமையுட னஞ்சுசுண்ண வகையுமாட்டி
யேனென்ற குகைபிடித்து வைத்துக்கொண்டு
யெதித்ததொரு சுண்ணைமெல்லா மிதிலேயூது
தானன்றுய்ச் சொல்வதல்லால் மற்றோர்சொல்லார்
நாகத்தி னுட்டுவகை சொல்லக்கேளே. (48)

நாகக் கட்டுச் செந்தூரம்.

கேளப்பா சுண்ணத்தின் திராவகத்தால்
கிருடையுள்ள நவச்சாரந் தன்னையாட்டி
கேளப்பா நாள்மட்டு மாட்டிச் சென்றூல்
யெதித்ததொரு சாரத்தை வில்லைதட்டிச்
சூளப்பா ஓட்டிலல்வைத்துப் புடத்தைதப்போடு
சொல்லரிது சாரமிது கட்டிப்போச்சு
வாளப்பா பீங்கானில் நீரதாச்சு
மகத்தான நாகமதை யுருக்கிச்சாயே. (49)

சாயப்பா அஞ்சுதரஞ் சாய்க்கவேதான்
தட்டுண்டு போச்சுதப்பா நாகங்கட்டி
நேரப்பா செந்தூரத் திராவகந்தான்
நீதியுடன் நாகத்தில் சுருக்குத்தாக்க
வாயப்பா மலர்ந்துதான் மூருக்கம்பூப்போல்
வளமான செந்தூர மாகும்பாரு
நீயப்பா நவலோகம் களஞ்சியொன்றில்
நிசமாக மஞ்சாடி கொடுக்கடாத்தே. (50)

சீனக் கட்டு.

மாத்தெட்டுக் கண்டுதப்பா சீனக்காரம்
வளமான சாரநீர் குத்தியாட்டு
சாத்தெட்டு ளுள்குத்திச் சென்றதாளுற்
தட்டுண்டு சீனத்தான் கட்டிப்போவான்
போத்தண்டன் யிக்கருவை வகையாய்க்கேளு
புகழ்சாரங் கட்டின துங் காரமுந்தான்
நீத்தண்டச் சரியிடையாய்க் காரசாரம்
நேராக மூப்பூவுங் கூட்டிவையே. (51)

வையப்பா பச்சைநவச் சாரங்கூட்டி
வைக்கவே மகத்தான செயநீராகும்
மெய்யப்பா அறுபத்தி ளுல்சாக்கும்
யிந்தநீ ராலேதான் மெழுகதாகும்
செய்யப்பா நவலோகம் வேதையாகும்
திடமான தூபமுதற் பரிசமாகும்
தொய்யப்பா சத்தமுமாங் கனமுமாகும்
தோன்றுவது பதிறுறு மாத்துத்தானே. (52)

64, சரக்குக்கும் ஏகாந்தத் தயிலம்

தானப்பா சரக்கு அறு பத்துநாலுந்
தனித்தனியே மெழுகாக்கிக் களஞ்சிவீதம்
பூணப்பா வில்வதட்டிக் கலசத்திட்டுப்
புதுமையாய்ப் பாதாளந் தன்னில்வைத்து
நீணப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
நிசமாகத் தியாட்டத் தயிலமாகும்

ஆணைப்பா பீங்கானி லீறக்கிவைத்தே
அனலாறி மாறினபின் னெடுத்துப்பாரே. (53)

ஏகாந்தத் தயிலக் கற்பம்.

யெடுத்தபின்பு நிறுக்கயிடை சரியாய்க்காணும்
யேகாந்தத் தயிலமீது யாருஞ்செய்யார்
தொடுத்ததொரு காரியங்க ளெல்லாம்வெல்லுஞ்
சொல்லுதற்கு வேதையிது மலைபொன்னுகும்
அடித்ததொரு வினைகளில்லை பயமுமில்லை
அறுபத்து நால்கோடி ரிசிகளாலுந்
தடுத்ததொரு சாபமில்லை சூலன்காலன்
சாபத்தால் பயமுமில்லை தயிலங்கொள்ளே. (54)

நூற்றெட்டுக் கற்பங்கொள்ள.

கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் ஒருமாவீதம்
கொண்டாக்கால் சிவனவனுய்க் கூடிவாழ்வன்
கொள்ளப்பா கற்பமிது கொண்டாயாலுல்
கோடியுகஞ் சென்றிலுமோ சாவில்லைதான்
கொள்ளப்பா கற்பவகை நூற்றெட்டுந்தான்
கொண்டாக்கா லவன்யோகி யவனேஞானி
கொள்ளப்பா வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டு
கொள்ளப்பா மறுகற்பங் கொண்டுபாரே. (55)

பாசாண வர்ணம்.

பாரப்பா வழலையிலே நீரங்கூட்டிப்
பண்பாகக் கெந்தகத்துக் கங்கிபூட்டி
தேரப்பா கட்டுவகைத் திராவகத்தைக்குத்தி
நிசமாகத் தியாட்டத் தந்தம்போல்கட்டும்
சேரப்பா மெழுகுவகைத் திராவகத்தைக்குத்தித்
தியாட்ட மெழுகாகுஞ் செம்பில்வகை
பாரப்பா யிதின்மாத்துப் பதினான்மூன்றுகும்
பாசாண வர்ணமென்ற போதாமே. (56)

பாசாணக்கட்டுச் சேந்தூரம்.

தானென்ற பாசாணந் தன்னைக்கட்டத்
தாரணியில் வாதிகளோ அறியப்போரார்

பானென்ற உப்பையிரை யளவாய்க்கொண்டு
பாசாணைத் திவ்பூசி மத்தங்காய்க்குள்
நாமென்று மூன்சொன்ன படிமேயேற்ற
ராச்சியத்தி லில்லாத கட்டிதாகும்
யேமென்று யீரஞ்சு தாமேற்றி
எடுக்கப்பண் பென்னபா சாணந்தானே. (57)

பாசாணங் கட்டினதை யெடுத்துக்கொண்டு
பண்பான செந்தூரத் திராவகத்தால்
கூசாமல் சுருக்கிட்டே செந்தூரந்தான்
கொண்டதிலே ரசத்தைமெள்ளக் கொடுத்துத்தா
பூசவே வேணையிது தீயில்காட்டப் [க்கு
பொன்பசும்பொன் பத்தரையாய்ப் பூட்டியாடும்
நேசமுடன் நவலோகம் நிசமாயாதும்
நீயுள்ள பாசாணப் போக்குத்தானே. (58)

புத்தி.

தானென்ற மூலத்தை யறியவேணும்
சகநிவைக்குங் கல்லானை காணவேணும்
வானென்ற பூரணத்தைக் காணவேணும்
வளமான அட்டசித்தி யறியவேணும்
நானென்ற கோசமிது பீசமாகும்
நலமில்லாத் தீவினையின் பிறப்பறுக்கும்
யேனென்று பேசுதற்குப் பஞ்சமித்திரம்
யெழுபிறப்புக் கல்லானைக் கொண்டவாரே. (59)

வாரான சுக்கிலத்தைக் காணமாட்டார்
மாருபோல் நீரைவிடக் காண்பார்மாண்பர்
தேரான வண்ணனை யறியமாட்டார்
சிதருப்புக் குருவெனவே சென்றுபார்ப்பார்
ஆரான மித்திரமே சத்தியாகும்
அடங்காத நீலியப்பா அடியைப்பாரு
போன பூரணியாம் மேனன்மணிதான்
பெற்றீன்ற நாதமது தேனுமாமே. (60)

தேன்மொழியாள் பூணைத்தி லுயாவேறித்
தேரோட்டம் போலவே சூதந்தன்னைத்
தான்மொழியக் கைமுறையாய்ச் சாக்கெல்லாந்தான்
தட்டுண்டு போச்சுதப்பா ரசங்களெல்லாம்
வான்மொழியாய்ப் பிறந்தவளோ லோகத்தாட்டு
மடக்குவழி யாயிரந்தான் சொல்லலாகும்
ஏன்மொழிவ தினிச்சரக்கைக் கொல்லுங்கொல்லு
மென்பதடி யினில்மடக்க ரசம்பொன்னுமே. ()

பொன்னடியில் வழலையிது சேர்ந்துதானுல்
பூரணமுங் கூட்டியதி லேறிற்றுணற்
சொன்னபலன் தவறுண்டோ வேதைப்போக்கு
சொற்பொரிய நாதவித்தை யறியாமூடர்
கன்னிவித்தை செய்தாலும் பூரணத்திலேறிக்
கட்டிணை லெவ்வளவுங் கட்டுமப்பா
பின்னவத்தை யாயிருந்தா லொன்றுமில்லை
பேயாடிப் பிணமாடிப் போனதொப்பே. (62)

பிணமாடிப் போனதொக்கு மறியாமட்டை
பெலத்தபுத்திக் காரனுக்குத் தெரியுந்தெய்வம்
பணமாடிப் போனதொக்குங் குருவில்லாச்சீடன்
பழமையிதை யறிந்தவனே ஞானிவாதி
சணமாடிப் போனதொக்கு மகங்காரித்தமட்டை
சகதியிலே கல்லெறிந்த வாட்டையாகும்
மணமாடப் போனதொக்கு மிளமையிலேஞானம்
மதியழூர்தங் கொண்டவனே ஞானியாமே.(63)

காமப்பால் கானற்பால்

ஆமப்பா வழலைநிலம் புல்பற்றுது
ஆயிசென்ற விடமெல்லா மப்படியேயாகும்
வாமப்பா வழலைகண்டோ லவனேவாதி
ஞானிலத்தில் யோகியப்பா செய்திவேறு
காமப்பால் குடித்தவெறி நிலவுப்பாகும்
கானற்பால் குடித்தவெறி வெடியுப்புச்சூடன்
நாமப்பா யேடப்பா வென்றிருந்தால்
நாயகனை நாயகனுர் காணலாச்சே. (64)

சூடன் கட்டு.

ஆச்சப்பா யித்தனையுங் கன்னிக்கூறு
அப்பனே சூடன்மணி யாடக்கேளு
நீச்சப்பா வெள்ளமென்ற ஆகாசந்தான்
நெடியகம்பி வெடியுப்பில் பிறவியப்பா
வாச்சதொரு சூடனைத்தான் கட்டக்கேளு
வழலையுப்புச் சுண்ணமுடன் வீரச்சுண்ணம்
பாச்சப்பா கண்டசுண்ணம் தவச்சாரங்கூட்டிப்
பனியில்வைக்கப் பீங்கானில் நீருண்டாமே. ()

ரசச் செம்புக் களங்கு.

உண்டுகொள்ளுந் தண்ணீரில் துவைத்துபோட்டு
ஒன்பதுநாள் குத்தினபின் னுதிப்போடு
மண்டுதொரு சுண்ணும்பாய்ப் போகுமப்பா
மகத்தான சுண்ணமுடன் சவாதுகூட்டி
கொண்டுமெள்ள குடகாயி லுருக்கியாடுங்
கூட்டான கெந்திதனைத் தாக்கிப்போடு
விண்டுரெண்டுந் தான்கொடுத்த ரசத்தைத்தாக்கி
வேதையுள்ள செந்தூரக் களங்குமாமே. (66)

தூம வேதை.

களங்கமற்ற களங்கஞ்செம் பாயிரத்தில்
கட்டியிடச் செந்தூர மொருமாத்தாக்கு
வழங்குதற்குப் பொன்னுகும் தொய்யில்லாப்பொன்
மாத்துப்பத் தாயிருக்குங் களங்குவேதை
இளங்குமரிச் சாற்றிலே மடலையாட்டி
இருண்டஉமிக் காந்தலிலே புதைத்தபின்பு
பழம்புளியின் பதம்போலே யெடுத்துக்கொண்டு
பாங்காகச் செயநீரில் துவைத்துவாட்டே.(67)

வாட்டியபின் குழைந்ததான் மெழுகதாகும்
மகத்தான ரசம்வீரங் கூட்டிக்கொண்டு
ஆட்டியபின் மஞ்சாடி உண்டைசெய்து
அப்பனே ஒருஉருண்டை புகைக்கவேகம்
பாட்டமப்பா புகைப்பட்ட வீதியெல்லாம்
பசும்பொன்னுந் தூமமிது பழிக்கப்போமே

நாட்டமா யிவ்வேலை யாகுமாகும்
நாதமணைக் கண்டவனே வாதியாமே. (68)

நந்தி மார்க்கம்.

வாதமப்பா யோகமே யிருக்கவேணும்
மனேண்மணியை யென்னுளும் போற்றவேணும்
நீதமுடன் சோசகத்தைத் தள்ளவேணும்
நிலையற்ற சிற்றின்பம் நீக்கவேணும்
சாதனையாய்ப் போசனத்தைத் தள்ளவேணும்
தன்னிலையில் மதியமூர்தங் கொள்ளவேணும்
ஆதிசிதம் பாபூசை செய்யவேணும்
அப்போது நந்திவந்து அடிசொல்வாரே. (69)

சொல்வதென்ன உப்பு அப்பு மூன்றுமப்பா
துடியான மேகத்தி னீராலாச்சு
கொல்வதொரு நீரப்பா மித்திரமாச்சு
கோவிலுக்குள் கல்லாணைக் கொம்பாலாச்சு
வெல்வதற்குப் பிண்டத்தி லேறலாச்சு
வேதாந்த வெடிச்சத்தங் கண்டாலாச்சு
வல்வந்த மானபூ வாத்தாளாச்சு
மடங்காத பேரெல்லா மடிந்துபோச்சே. (70)

மடிந்தயிந்து தனையெடுத்து ஆடவேணும்
மல்லாட்டால் மாடுபோற் றிரியவேண்டும்
சொடிந்துவிடுங் காச்சலப்பா அறியவேணும்
யில்லையென்றூற் சுணங்கனைப்போற் குலைக்கவே
கடிந்துவரும் சரக்கிதனைக் கட்டவேணும் [ணும்
கட்டாட்டால் வாகினிபோற் கதறவேணும்
விடிந்திரவி யுதித்தபின்பே குக்குடந்தான்
மேவியே கூவுதுபார் அறிந்துபாரே. (71)

வெண் குதிரை.

அரிந்திந்த நூல்பார்த்து வேதைபாரு
அல்லாட்டார் சித்தர்ஞானி யிடமேசாரு
சொரிந்தல்லோ கல்லையிட்டுக் களிப்போலாச்சு
செயநீரின் மித்திரத்தா லித்தனையுமாச்சு

பிரிந்துஒரு சரக்குகளை யோடொட்டாமற்
பேய்போலே பிடிக்குமப்பா கட்டிக்கொண்டு
சூரிந்திந்தக் கல்லாளை செத்துதாளர்
கொடுமுடியாம் பாம்பதனைக் கூறுவோமே. (72)

வழலை எண்ணை கழட்ட.

கூறுகிறேன் பாம்பதனை யெண்ணைய்வாங்கக்
கொடியதொரு கல்லாளை வீரச்சுண்ணம்
தேறுகின்ற வழலைதன்னைத் தணலிலாட்டச்
செத்தங்கே யெண்ணெய்யெல்லாம் வடிந்துபோ
ஊறுகின்ற உப்புச்சுண்ணம் கண்டச்சுண்ணம் [கும்
ஓகோகோ வீரச்சுண்ணம் பழத்தாலாட்டி
வீறுபெற்ற பாம்புதனைக் கவசங்கட்டி
விளக்கிலே வாட்டயெண்ணெய் யெல்லாம்போமே.

துருசுச் சுண்ணம்.

எண்ணெய்யெல்லாம் போனபின்பு வழலைவேகம்
யினைங்காத பாம்பப்பா சரக்கெல்லாஞ்சாம்
வண்ணமுள்ள வழலையிலே வீரங்கூட்டி
வளமாகத் துருசுக்குக் கவசங்கட்டி
யெண்ணமுட னேதிவரச் சுண்ணமாகும்
யிதிலுலே தாளகந்தான் சலவையாகும்
உண்ணுமப்பா பொன்னிபீளை நீறிப்போகும்
உத்தமனே நிமிளையுடன் வீரங்கூட்டே. (74)

வங்கச் சுண்ணம்.

கூட்டியே வங்கத்தி லப்பியூதி
கொடியதொரு சுண்ணம்பாங் கண்டர்கப்பி
ஆட்டுவாய் கண்டருடன் வீரங்கூட்டி
அரிதேவிக் கங்கியிட்டு ஊதிப்போது
நீட்டியதோர் தாளகத்தை கெந்தகத்துக்கப்பி
நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்துஊது
வேட்டங்கி வேகமங்கே சுண்ணமாச்சு
வீரமிதாற் சுண்ணம்பாம் வீரங்கூட்டே. (75)

கம்பியுப்பு மெழுகு.

வீரமிட்டுத் திருசதற்குக் கவசங்கட்டி
வெந்தெதிக்கப் பஞ்சையில்லாச் சண்ணைமாச்சு
வீரமிட்டுக் காரியுப்புக் கங்கிபூட்டி
விளக்கிலே வாட்டையிலே மெழுகுமாகும்
காரமிட்ட அஞ்சுசுண்ணைக் குகையிலாதது
கருங்காரச் சுண்ணைம்பாம் வீரங்கூட்டு
பூரத்திற் பொதிந்தாதச் சுண்ணைமாகும்
புகழ்பெறவே கல்நாருக் கப்பிப்போடே. (76

தாளகச் சுண்ணம்.

போட்டெடுக்கச் சுண்ணைமிதில் வீரங்கூட்டி
பொன்னிமிலைக் கப்பியே ஊதிப்போடு
ஆட்டெடுத்த வங்கத்துக் கப்பியூதி
ஆனைதாரு தளவாய்தான் சுண்ணைமாகும்
நீட்டெடுத்த லோகமப்பா நீறிப்போகும்
நிசமாக நாகமது சுண்ணைமாகும்
மூட்டெடுத்த சூதமப்பா சுண்ணைமாகும்
மூனையான பாரிமேலே யேறிச்செல்லே. (77)

செல்லப்பா வீரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
திடமாகத் தங்கத்துக் கங்கிபூட்டிக்
கொல்லப்பா அஞ்சுசுண்ணைக் குகையிலாதது
கூகூகூ அய்யயோ தங்கச்சுண்ணைம்
வெல்லப்பா துருசின்மேற் கவசங்கட்டி
வீரமிட்டு ஐங்கையிலாதச்சுண்ணைம்
கல்லப்பா மண்ணப்பா மலைதானென்ன
காவென்ன மாவென்ன சுண்ணைக்காடே. (78)

துருசுச் சுண்ணம்.

காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து சுட்டாலென்ன
காரிசுட்டுப் போவதுமே காண்பாரப்பா
நாடெல்லா மொன்மையமே யாக்கிப்போடும்
நடமாடுந் துருசிந்தச் சுண்ணந்தன்னை

ஆடலாம் சிங்கியாய்ச் சேர்த்துப்போடு
அடங்காத குருவப்பா துருசுச்சுண்ணம்
காடெல்லாம் மலையெல்லா மரங்களெல்லாம்
கொடுமூடியும் பசும்பொன்னுங் கூட்டிப்பாரே.

மூப்பு பிறவிவிபரம்.

பாரப்பா விந்திணுட விபரங்கேளு
பானிலே பதிணுறு மூழத்தின்கீழே
நேரப்பா கசிந்தெடுத்து மேலேஉன்னி
நேசமாய்ப் பனிக்கால மேற்கொண்வார்கள்
ஆரப்பா யிப்பெருமை யறியப்போறூர்
அடங்காத மேணண்மணித்தா யின்றநாதம்
பேரப்பா யதைக்கேளு சொல்வேன்சொல்வேன்
பேசாதே பிறரோடே யிந்தின்பூவே. (80)

இந்தென்றும் பூவென்றுங் கால்தானென்றும்
யினையான அடியென்றும் மூலமென்றும்
சந்திரனுப் பென்றும்போர் சுரோணிதந்தான்
கருவழலை யென்றும்போர் பூமிநாதஞ்
சுந்தாயியாள் சுட்டதென்றும் மண்தானென்றும்
துலையாத நீரனிக்கு மூப்பிதென்றும்
வந்தகாரு சத்தியென்றும் கன்னியென்றும்
மேணண்மணித்தா யென்றும்போர் கண்டுகொள்ளே.()

சிவ உப்பு.

கண்டுகொள்ளும் சிவமதனைக் காணமாட்டார்
கண்ணிக்குத் தானடுக்க வாழ்வார்கேளு
பண்டுடனே யிவர்போர்கேள் ரவிதானென்றும்
பரமென்றும் வழலையென்றும் பச்சையென்றும்
தொண்டுடையார் மூடியென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
சுத்தரவி யால்விளந்த நிலவுப்பென்றும்
உண்டிடவே விந்தென்றும் பொருளீதென்றும்
உத்தசலக் கூத்தின்பே ராருங்காணே. (82)

காணுத பொருளொன்று சொல்லக்கேளு
கமலசத்த சாகரமு முண்டுவிட்டேன்

நீணனை தண்டாலே கீழேவிட்டேடன்
நிசமாக உப்புரைத்த நீர்தாலைச்சு
நாணனை தண்ணீரை யிறைத்துப் பாய்ச்சி
நாட்டிள்ளோர் கொண்டல்லோ சுகியுமாச்சு
ஆணனை தண்டாலே நீருப்பாச்சு
அடங்காத சிவகெங்கை யென்றபேரே. (83)

யென்றதொரு நீராலே சரக்கெல்லாஞ்சாம்
யோகாந்த உப்பிதப்பா சத்திசித்தி
வென்றதொரு நீரப்பா வருணன்பின்னா
மேலெழுந்த ரவிதனக்குச் சத்தியாச்சு
நன்சூன தண்டூன்ற நீரேவாதி
ரசவாத மிதிலப்பா சூதங்கட்டும்
குன்சூன கெந்தகத்தைக் கொல்லுங்கொல்லும்
சூழகெந்த சத்தியுடன் கூடும்போதே. (84)

போதமென்ற தாகநீ ரல்லால்மற்றும்
பொசியில்லை சத்தியில்லை சிவமூமில்லை
வந்தமென்று காண்பற்கு நீரைச்சேரு
வகையுடனே கைமுறையாய்ப் பாருபாரு
நீகமென்ற நீராலே களிச்சுண்ணந்தான்
நிலத்துதப்பா வென்சூலே வாதந்தங்குஞ்
சூதமென்ற சூதமூட லுப்புத்தொட்டித்
தொட்டசரக் கெல்லாந்தான் செத்துப்போமே.

64, சரக்குகளுங் கட்டத் தேசிரீர்.

போமப்பா யிந்தவழி யறியவேணும்
யில்லாட்டால் புலையனைப்போல் கிரியவேணும்
வேமப்பா சரக்கெல்லாம் வேகாமற்சூன்
வேறுஒரு வழியப்பா சொல்லக்கேளு
காமப்பால் மிஞ்சினதாங் கழுதைச்சென்மங்
கனதேசி நீராலே யெல்லாங்கட்டும்
யோமப்பா யிதிலென்ன சூருக்குண்டென்சூல்
யெளிதல்ல தேசியுட சாறுதானே. (86)

அமுரியின் பெருமை

காணென்ற மித்திரத்திற் பிறவிதேரு
காரணியிற் சனங்களாறு சுவையையுண்டோர்
தேனென்ற தேயுவிரு லதுசுவையு மூப்பாஞ்
சினித்துடுளிப் போகியது மலமாய்விட்டோர்
கோனென்ற தேசியது கொண்டுதப்பா
கொதுந்சுருக்கு வெகுகார மூப்பு நீயே
வானென்ற பூமியிலே விட்டுத்தாலுல்
மஞ்சள்வெள்ளை யுப்புமண் பொங்குங்காலே. ()

தேசிநீர் அமுரிநீர் மூப்புத்தீட்சை:

பொங்குவது புவியுரைத்த உப்பல்லோகான்ன
தூதலத்தில் மானிடர்தன் மலத்தின்கூறு
தங்குவது தேசியிலே சென்றதாலே
கானவணும் நீரப்பா அரியாங்கள்தான்
மூங்குவது யிந்தநீர் தன்னிலேதான்
மூப்பூணைக் காய்ச்சிவிட மகத்தாமூப்பாம்
மங்குவது சாக்கெல்லாங் காய்ச்சிவாங்க
மடித்தாதப்பா தேசியுட மகத்தாலாநீரே. (88)

தேசிநீரின் பெருமை.

நீராலே சாக்கெல்லா மூப்படதாகும்
நீராலே சாக்கெல்லா மீயமாகும்
நீராலே சாக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
நீராலே சாக்கெல்லா மெழுகுமாகும்
நீராலே சாக்கெல்லாஞ் சேற்றாமமாகும்
நீராலே சாக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
நீராலே சாக்கெல்லாங் குளிகையாகும்
நீராலே சூதமூற்தான் கட்டிப்போமே. (89)

அட்ட சாரக்குக்கும் வேதைமுறை.

கட்டிப்போம் சாக்கெல்லாங்கைமுறையாய்செய்தால்
கனவேவதை சாக்குவகை சொல்லக்கேளு
அட்டமா சாக்காக விருக்குமேப்பா
ஆருக்குந் தெரியாது கோசடீசந்

திட்டமுடன் சொல்லக்கேள் புனுகுபூரம்
தேன்மூலைப்பால் மித்திரமிது வீரமாகுஞ்
சட்டநற்கோ ரோசனைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
சத்திசிவம் ரெண்டையுமொன் ரூகக்கூட்டே.(90)

கூட்டுவாய் சரியிடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு
கூருடனே ரெண்டரைநா ளரைத்துப்பின்பு
வாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் சிறுபயறளவாய்
வைத்திருந்து வேதையிடப் பொன்பொய்யாது
ஆட்டுவாய் வேதையிது முன்பாகந்தான்
அல்லாட்டால் மேல்நிற்கு மூட்கொள்ளாது
ஊட்டுவாய் ராசிமுறை வேதைப்போக்கு
உத்தமனே யில்லாட்டால் வெள்ளையாமே (91)

வெள்ளைப் பாசாண மெழுகு.

வெள்ளையிலே தொழில்சொல்ல வகையைக்கேளு
வீரத்தின் சுண்ணமுடன் வீரங்கூட்டி
வெள்ளைப்பா சாணத்தைக் கவசங்கட்டி
வெயிலில்வைக்கக் கட்டிப்போம் சவ்வாதுபூசி
வள்ளலே பொரிகாரச் சுண்ணமோடு
வளமான கோசபீ சத்தைக்கூட்டி
வெள்ளைப் பாசாணத்துக் கப்பியூத
விருதுபட்டணி போலாடும் வெள்ளைதானே. (92)

தாளன மணிதனேயே மெழுகுபண்ணு
தாண்மீறு மெழுகுதிரா வகத்திலேலே
தாளன மெழுகுடனே ரசத்தையூட்டு
தனிச்சூதங் கட்டியதில் மெழுகாய்ப்போகும்
ளனமூடன் செம்பிலே யீய்ந்தாயாலுல்
யிருபத்தே ழாம்வயதே யென்றதாகும்
சீனத்தின் செந்தூரஞ் செய்தாயாலுல்
செம்பொன்னும் மூப்பத்தி ரெண்டுமாத்தே. ()

மாத்திரைத்தான் மூறித்துவிட வெள்ளி நூறில்
மருந்திட்ட பொன்னேயொரு மாவிலீய

மாத்தி ரைதான் ஒன்பதரை தப்பா துண்மை
வளமான சூடலுலித் தனையுமாச்சு
சாத்திரத்தைப் பார்த்ததிலு லென்னவாகுந்
தகடான ராசியத்தைச் சாரவே ணுங்
கோத்திரத்தை யறிந்தேதான் பெண்ணைக்கூடு
கோசபீ சத்தைநீ மறந்திடாதே. (94)

வாசி நீர் வெண்குதிரை நீர்.

மறந்திடா தேபோலுல் வாதந்தங்கும்
மகத்தான வாசியி னீறதாகும்
இறந்திடவே செய்யுமப்பா தேசிச்சாற்றில்
யெடுத்தசரக் கெல்லாந்தான் மாண்டுபோகும்
பிறந்திடவே யாகாது பிறந்தாயானுல்
பெருமையுடன் ஞானவித்தை கற்கவே ணுங்
கலந்திடுநல் மேனியனுப் வச்சிரகாயன்
சாபத்தைக் கொள்வதற்கு கலியொட்டானே.()

புத்தி.

கலியொட்டா தென்பதென்ன மாய்கைபாசக்
கன்னியர்கள் மாய்கையிலே யகப்பட்டேதான்
வலியொட்டான் கற்பத்தை நினைக்கொட்டாது
மாண்பர்செய்யுந் தொழிலதனுல் கெட்டுப்போரூர்
நிலைகெட்டால் தவசிருப்பே னென்பான்மட்டை
நீனிலத்தில் பிட்சகனுய்த் திரிவான்பின்பு
தலையெடுக்க வழிசொன்னுல் பிழைக்கவே ணும்
தழலிலே வேகாமற் சின்னப்பேரே. (96)

பேருகொண்ட மானிடனே ஞானயோகி
இல்லாட்டால் பேதலித்த சுத்தமாடு
மாருகொண்ட வண்டருக்குக் கற்பமேது
மடையன் சண்டாளனுக்கு ஆகாதப்பா
வீருகொண்டு திரிந்தாக்கால் ஞானமில்லை
வேரற்ற மரம்போலாம் சடலம்போக்கும்
நாறுகின்ற சடலமிது வாசங்கொண்டால்
தமனில்லை சாகாம லிருக்கலாமே. (97)

கற்பூரண்ண அறிவு

இருக்கவென்று மனதூன்றித்தா யாணற்சொல்வேன்
குண்டாவி கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
கருக்குள்ள கற்பத்தைப் பின்புகொள்ளு
காசினியில் நூற்றெட்டுக் கற்பமாகும்
பெருக்கமூட னைந்தெந்தக் கற்பமாலுலும்
பேசாது மவுனமூற்றுக் கொள்ளவேணும்
உருக்கமூடன் பெண்டாளை பிள்ளையாசை
யொட்டிலுற் கற்பமெல்லா மோடிப்போமே. ()

ஓடாமல் கோபத்தை நிறுத்தவேணும்
மூண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
வாடாத சிந்தையதா யிருக்கவேணும்
மாடம்விட்டுத் துறவுதனில் போகவேணும்
நாடுவிட்டுக் காதுதனில் போலுலுந்தான்
நல்லபுத்தி கனைப்படைத்து இருக்கவேணுந்
தேடுகின்ற டீனவிசெய்த தேட்டமாகிச்
சிந்தையிலே நினவுகொண்டாற் சிதறிப்போமே.

சிதறுவதே யல்லாமல் ஞானப்பேய்தான்
செடலமூடல் கொண்டேடதா னலைக்கும்பாரு
மதறு காமியம்பிள்ளை சுத்தம் நின்று
மருந்துகொண்டால் மாடமென்ன மலைதானென்ன
குதூபட்ட நினவாகில் ராசிவேணை
கூடாமல் போனதொக்கும் ஞானக்கற்பம்
பதமென்ன பேச்சென்ன வாதமென்ன
பரியாச டோகெதிவாய் பாழிற்போமே. (100)

வல்லாரைக் கற்பம்.

பாழிலே போகாமற் மனத்தைத் தேர்ந்து
பரடாரவஸ்தை நினைத்து தியானஞ்செய்து
தனிலே யோகசா தனையைச் செய்து
தவியாமல் கற்பத்தைக் கொள்வாயப்பா
வாழிலொர் ரவிவாரம் பூசங்கூடில்
வல்லாரை நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்

கோளில்லா நாள்பார்த்துக் காடிதன்னில்
சூளைத்தீ வெருகடியாய் விழுங்குவாயே.(101)

விழுங்குவாய் வருடமொன்று கொண்டபாலல்
விள்ளுதேவ னிதன்பலன்கள் றைகளில்லை
ஒழுங்கில்லாத் திரையுமில்லை வலுவைமேயாகும்
உடலிலே யழகிட்ட காயடாகும்
நலுங்கிட்ட தேகமப்பா பிலத்துப்போகும்
நாட்டரச னெனன்று போர்கொள்ளாதே
யெழுமட்புதற்கு போகமப்பா யிருக்கவேணும்
இணையான சாரணையைச் செய்துகூடே. (102)

கருநெல்லிக் கற்பம்.

கூடுகின்ற கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
கோலமிடும் வாணதீர்த் தங்கழித்து
ஓடுகின்ற னாமமப்பா மேற்கேசென்றூல்
உயர்ந்ததொரு பாறையுண்டுதெற்கேபார்த்தால்
நாடுநீடுகின்கிட்ட நடந்து சென்றூல்
நல்லகரு நெல்லியொன்று அதின்மேல்நிற்கும்
பாடுகின்ற பாட்டுக்குத் தோணதப்பா
பாவிவாகப் பாறையின்மேல் யேறிச்செல்லே. ()

செல்லப்பா சிவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டு
திடமாக மூலமந்திரஞ் செபித்துமேதான்
வல்லமையாய்ப் பாறையிலோர் குகையுமுண்டு
வளமாக அதிலிருந்து மண்டலந் தான்பாரு
நல்லதொரு ரிசியங்கே யெப்போது மிருப்பார்
நட்டோத்தில் தோணுமப்பா தெரிசனையுமுண்டாம்
சொல்லுவார் சைவாகமத்தின் போக்குந்
தணைகாண மந்திரமொன்றுஞ் சொல்வாத்தாமே.

ஆமப்பா அவர்சொன்ன மந்திரத்தை
ஆயிரத்தெண் ணூருவாகில் செய்திகேளு
ஆமப்பா ஈசான மூலைதன்னில்
வளமான கோவிலொன்று தோணுமப்பா

ஆமப்பா ரிஷிகோடி யாலயத்துள்
ளருகிருப்பார் தங்களடி பணிந்துதோக்கு
ஆமப்பா வாவென்றே தானழைப்பார்
அவரிலொரு பெரியோர்தா னுசிப்பாரே.(105)

ஆசிப்பார் சிந்தையெல்லாஞ் சோதித்தேதான்
அருமையுள்ள கருநெல்லிக்கனிமூன்றேதான்
நேசித்தே கைகொடுப்பார் வாங்கிக்கொண்டு
நேசமுட னென்முன்னே போகச்சொல்வார்
போசித்தார் கனியெனக்கொன் றீய்ந்தபின்பு
புகழான சீசனென்றுகனிகொள்ளென்பேன்
வாசித்தா வெனவென்று பேருமிட்டு
மகத்தானகனிதந்தோர் முன்புசெல்லே.(106)

செல்லென்று ஒருகனியைக் கொடுக்கச் சொல்வேன்
சீசனு யவர்க்கங்கே யிருக்கச் சொல்வேன்
வல்லமையாய்ச் சகலமெல்லாம்கற்றுக்கொள்வாய்
வாழ்நாளுஞ் சாகாம லிருக்கச்சொல்வேன்
யில்லறத்தின் வாட்கையென்ன கலிகாலத்தில்
இருப்பதென்ன துறவியிலே யிருக்கவேணும்
மல்லென்ற சனங்களெல்லா மலமாயெண்ணி
மலையேறி வந்து விட்டால்கவிவாராதே.(107)

அறிவு கூறல்.

வாராத வருமைகள்தான் வந்துதாலல்
வழிக்கிவழி யாகவைத்துத்தள்ளவேணும்
தீராத தீவினையோ வந்துதாலற்
சிவன்மேலே பாரமாய்ப் போடவேணும்
போராடிச் சத்துருக்கள் வந்துதாலற்
பூதலத்தில் குரங்கதுபோல்திரியவேணுஞ்
சாராத கலிவந்து மூண்டுதாலல்
தள்ளிவிட்டு மலைமீதி லேறுவாயே. (108)

எறினல் மனக்குரங்கு யெறூட்டாது
யிருதயத்தைப் பத்திமுத்தி யாகச்செய்வாய்

தேருகின்ற சடலமல்லோ தேயாகமப்பா
செத்திறந்து போவதுதே சடலவாட்கை
வீறுகொண்டு வாழ்வதற்குக் கற்பங்கண்டு
மேனிவச்சி காயமதா யிருக்கவேணும்
கூறுகின்ற பாட்டெல்லா மிரு ளாக்கும்
கூறினேன் விரியாம லிரித்துடாதே. (109)

போதிகையில் சித்தர்கள்.

பாரப்பா பிர்மனிட்ட லபியைத்தட்டிப்
பாழிலே தள்ளிவிடுங் கர்மக்கூறு
ஆரப்பா யிதையறிவார் கற்பமேதென்பார்
அசடனைப்பா உரைக்கின்ற வார்த்தையாகுந்
தீரப்பா தறவியிலே சென்றுண்போகந்
சித்திக்கும் பொதிகையப்பா ரிஷிகள்கோடி
பாரப்பா யிக்காலமதித்தோர்கள்தான்
பதினாயிரம் வரைக்கும் தானையுண்டாமே. (110)

ஞானக் கூறு.

உண்டான செய்தியப்பா சொன்னேன்கேளு
உண்மையித மோனபின்பங் கற்கவேணும்
உண்டான குளவியது புழுவைக்கவ்வி
உடலோதசங் கற்றல்லோ வேறுருபம்
கொண்டோடதா னிருக்குமது ஞானக்கூறு
கூறியுந்தா னறியாட்டா லென்செய்வேனுன்
சண்டாள னுனக்கால் நூலேதென்பான்
சாத்திரமே தென்பான்காண் மடையன்றானே.

சோதி விருட்சக் கற்பம்.

தானவனு யிருப்பதற்குக் கற்பங்கேளு
சதுரகிரி பருவதத்தி னடுக்கச் செல்லு
போனபின்பு மாஞற்றின் தென்மேற்காய்ப்போ
போனபின்பு வடதோக்கி மலைமேலேறு
ஆனதொரு சாமம்வழி நடந்துபோலல்
அப்பனே தலைமையைக் காணலாகும்
யேனமூட னதிலிருந்து மேற்கேகாதம்
யேகினலங்கேயொரு சோலைதானே. (112)

சோலைவிட்டு வடதோக்கிக் கீழேசென்ரூல்
சுத்தமாங் கணைதபெற்ற குகைதா னுண்டு
வலொழுங்கிற் செல்லையிலே குகைக்குப்பின்பாய்
வடமேற்கு மூலையில்தா னின்றகாட்சி
ஆலமரம் போலிருக்குங் கண்ணிற்காணர்
அம்மரத்தைக் காண்பதற்குச் செய்திகேளு
மூலமந்திரம் நூற்றெட்டுச் செபித்தாயாகில்
மூழுதோக்கந் தோணுமந்தச் சோதிதானே.()

சோதியுட விருட்சமப்பா கண்டுங்காணர்
சொற்பொரிய ரிஷிகட்கெல்லாம் தோணலாகும்
நீதியுட னம்மரத்தின் பால்மூன்றேநாள்
நிசமாகக் கொண்டுவரப் பால்பழமுமாகும்
ஆதியிந்தக் கற்பத்தால் கோடிசித்தர்
அடுமையாய் அம்மரத்தில் வாழும்பெண்கள்
வாதியென்றும் யோகியென்றும் மாலையிடுவார்
வாசமூடன் தெய்வேந்திரன் வரிசைதானே.()

நந்தி உபதேசிக்க.

வரிசைபெற்று மேயிருப்பார் கோடிகாலம்
மாதருடன் கூடியவர் வாழ்வார்கா ணும்
உரிமைபெற்ற மூப்பூவைக் காணவே ணும்
உண்மையுடன் கல்லாலை யறியவே ணும்
பரிசணத்தில் வேதையிட்டுப் பார்க்கவே ணும்
பரமசிவ பூசைநன்ரூய்ச் செய்யவே ணும்
தெரிசனத்தில் நந்திவந்து உபதேசிப்பார்
திடமான வாதமெல்லாந் தெரிவிப்பாரே. (115)

மூப்பு தேசிநீர் தீட்சை.

பாரப்பா தேசிநீர் படியொன்றில்தான்
பாங்கான மூப்பூவைக் கறைத்துவாங்கிச்
சேரப்பா கெந்திபலம் ரெண்டுக்குத்தான்
திடமான சீனங்கால் மூப்பூவுங்கால்

ஊரப்பா கனலிலே குறுகக்காய்ச்சி
உதயாதி கண்டபின்பு உப்பதாகும்
பாரப்பா உப்பதனைப் பூரணத்தில்
பாங்காகக் கலக்கியே ரவியில்போடே. (116)

கேந்தக உப்பு.

போடப்பா கெந்தகந்தான் நல்லஉப்பு
புகழாக ஊதவே காரச்சுண்ணம்
நாடப்பா சாரஞ்சேர் தண்ணீராகும்
நாகமுடன் ரசங்கட்டும் வழலைதாட்டு
ஆடப்பா கெந்தியுமே கட்டிப்போகும்
அடங்காத தேசியின்மித் திரத்தின்கூறு
தேடப்பா சூட்சனைத்தான் பலந்தானென்று
செப்பமுள்ள வழலையுப்புப் பலங்கால்கூட்டே.()

அழரி தீட்சை.

கூட்டுவாய் மித்திரத்தி னீரண்டாகக்
குழப்பியே தெளிவுதனைக் காய்படிதான்வற்ற
ஆட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுப்பதாகும்
அப்பனே சிறுநீரா லரைத்தூவாங்கு
மூட்டுவாய் ரவியிலப்பா உப்பாய்ப்போச்சு
முக்கியமுடன் தீவாட்டச் சுண்ணமாகும்
நாட்டமாய்ப் பின்னுங்கேள் விந்தால்கட்டும்
நல்லமதி யுப்பெனவே சொல்லலாச்சே. (118)

வழலை விபரம்.

ஆச்சப்பா வழலையுடன் வீரஞ்சீனம்
அப்பனே புழுகிட்டுக் கல்லுப்புக்கப்பி
பாச்சப்பா ஊதிடவே சுண்ணமாகும்
பாங்கான வழலையுட செய்திகேளு
நீச்சப்பா பூமியுட நாதந்தன்னை
நிலைத்ததொரு செய்தியாய்ச் சொல்லக்கேளு
வாச்சதொரு வழலையப்பா காரசாரம்
மகத்தாக மூன்பொருக்கால் சொன்னேனே காணே

நந்தீசர் மூறை.

காணப்பா நான்செய்த கட்டுமூறையப்பா
கருணையுடன் நந்திசொன்ன மொழியேதென்றூல்
ஊணப்பா யேகவஸ்து பூமிநாதம்
உத்தமனே யிந்தாலே கட்டிப்போகும்
வீணப்பா செய்திசொல்லப் பூரணந்தான்
வீதிகொண்ட பீங்கானில் நீரதாச்சு
தோணப்பா யிக்குருவே மூதற்குருவாஞ்சொன்னேன்
சொல்மூறையைத் தப்பாதே வாதம்பாரே.(120)

வாதமித்து உள்ளபடி மற்றச்செய்தி
மகத்தான குருவப்பா மூடிக்கவேணும்
போதமித்து வழலையித்து சுத்தமேனி
போக்கிதையே யறிந்தாக்கா லவனேவாதி
நீதமித்து வஸ்துவித்தைக் காடுமாடும்
நிசமான வழலையப்பா பூமிதன்னில்
நாதமித்து வொண்ணுகுங் காரசாரம்
நந்திபரன் வழலையப்பா யிந்துப்போக்கே.

தச தீட்சை.

போக்கோடே பூரணத்தைப் போகுபோகு
புகழான பூருவமே நிசமேதீட்சை
வாக்கோடே யேறுதற்கு நீறுண்டாகும்
மகத்தான வழலையப்பா ஆகாசந்தான்
தாக்கோடே யெச்சரக்குந் சுண்ணமாகுந்
தன்மையுடன் மதியபூந்தம் போர்க்கவேயுண்
ணாக்கோடே மேல்வாசல் தட்டுந்தட்டும்
நலமான வழலையைத்தான் வாங்குவாயே(122)

வாங்குவாய் வழலையைத்தான் வீரஞ்சேர்த்து
வழிமான சக்கிலுங்கு கூடவிட்டு
பாங்கான அழனியுப்புக் கூடம்போட்டும்
பசையான ரத்தபிட்டு பெண்ணைபூரிகூட்டி
சாங்கமாய்க் கற்பூரந் தினஞ்சேர்த்துச்
சாத்துவாய தூருசதான் சுண்ணமாகும்

ஓங்கிநின்ற ரசகெந்திப் பாசாணந்தான்
ஓகோகோ பட்டுவிடுங் கட்டுத்தானே. (123)

தானென்ற தேசியிலே ரசத்தைக்கட்டச்
சந்திரனுப் பானசுண்ணைக் கெந்திச்சுண்ணைம்
தேனென்ற சுண்ணமப்பா சரியிடையாய்ச்சேர்த்துத்
திறமாக நாலிலொன்று சாரங்கூட்டி.
வானென்ற வழலையிட்டு வீரங்கூட்டி
வளமாகத் துருசுக்கு அங்கியிட்டு
தானென்ற ரவிக்குள்ளே சுண்ணமாகுஞ்
சாரஞ்சேர் சரியாகச் செலமுதாமே. (124)

நாயுருவி கல்லுப்பு தீட்சை.

ஆமப்பா ரசத்தனைக்குச் சுருக்குத்தாக்கு
ஆனையப்பா பட்டுவிடுங் கெந்திசேரு
போமப்பா செந்தூரம் பஞ்சலோகம்
போடப்பா களஞ்சொன்றி லோர்மஞ்சாடி
நாமப்பா கண்ணகண்டோம் பத்துவர்ணம்
நாயுருவி நீற்றுள்ளே கல்லுப்பிட்டு
வேமப்பா கல்லுப்புச் சுத்தியாச்சு
வீரமுடன் வழலையைத்தான் கூட்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பா சீனமுடன் புழுகிட்டேதான்
கூறியதோர் கல்லுப்புக் கவசம்பண்ணி
மெள்ளப்பா சுண்ணமது துருசுக்கப்பி
விதமான ரவிக்குள்ளே போடச்சுண்ணங்
கள்ளப்பா செயநீராஞ் சாரஞ்சேரு
கந்தமுட னினிதார மிந்த நீரால்
துள்ளியப்பா கெந்தியுடன் சாதிலிங்கம்
துணையான வீரமிட்டு ஆட்டுவாயே. (126)

யோகம்.

ஆட்டுவாய் குகையதனில் சவ்வாதுகூட்டு
அப்பனே மணியாகும் களங்கமாகும்
பூட்டுவாய் நவலோகம் நூற்றிலொன்று
போடவே பதிலுமன்று மாத்துமாகும்

மாட்டுவாய் வழலையிற்றற் காணலாகும்
மதியமூர்த்தம் கொண்டவனே ஞானியாகும்
மூட்டுவா யக்கினியைத் திங்களாலே
மூன்னுகச் சுழிமூனையில் தாக்குதாக்கே. (127)

தாக்கிருகண் குட்டாலே கடுப்புத்தோன்றுஞ்
சலியாதே வாய்வுதனை யமர்த்திவாங்கு
வாக்கிலே நங்கென்று எழும்பிச்சென்றூல்
வளமான சுழிமூனைதான் நன்றூய்த்தோணும்
போக்கிலே விட்டுவிடு கடினமாகா
பொறியாக நாள்வாசி யேறலாகும்
மூக்கிலே கேதுவுடன் ராகுங்கூட்டி
மூனைநோக்கக் குண்டலியை மூட்டலாமே.(128)

தீட்சைவிதி பத்தும் அறிய.

மூட்டுதற்குச் சமாதியிலே யிருக்கவேணும்
மூதண்டக் குளிகைதனைச் செய்யவேணும்
கூட்டுதற்குக் கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
குறியான சாரணையைச் செய்யவேணும்
நாட்டமாய்த் தீட்சைவிதி பத்தும்நன்றூய்
நலியாமல் கற்றுணர்ந்து யிருக்கவேணும்
மேட்டிமையாயாய்த் திரிந்தாக்கால் யோகமாமோ
விளங்குதற்குக் கற்பத்தைக் கொள்ளுவாயே.()

கோங்கின் பூ கற்பம்.

கொள்ளப்பா கோங்கினுடை பூவைத்தானே
கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்
கொள்ளப்பா அனுப்பானம் தேன் பால்நெய்யும்
கொள்ளவே சர்க்கரையுங் கூட்டிக்கொண்டு
கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் மூன்றுங்கொண்டால்
குன்றெடுத்த மாயோன்றன் வயதுண்டாகும்
கொள்ளப்பா பாலுடனே சோறுமாகுங்
கூட்டியொன்றைக் கொண்டுக்கால் கொள்ளுதேவே.

சவுக்காரச் சுண்ணம்

நோவாகும் பேய்கொள்வான் யெல்லாம் போகும்
தோம்பாக யிருந்தாக்கால் கற்பந்தங்கும்
பாவாகுஞ் சுயமெல்லாஞ் சொல்லலாகும்
பகலவன்போற் காந்தியுண்டாம் பசுமையாவான்
நாவாலே பலனப்பா சொல்லப்போகா
ராசேந்திரன் கன்னிதனே மேவுவான்காண்
பூவான வழலையிலே சவுக்காரத்தான்
போக்கோடே விட்டிடவே யெண்ணெய்போமே.

எண்ணெய் கழட்டும் விபரம்.

எண்ணெய்தான் வாங்குதற்குச் சொல்லக்கேளு
இளங்குமரிச் சிறுநீரில் கல்லுப்புண்ணம்
வண்ணமுள்ள பூத்தனையுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
வளமாக நீற்றியே வாங்குநீரை
வெண்மையுள்ள காரைதனை உரைத்துப்போட
மீறியதோ ரெண்ணெய்க்கும் வெயிலில்வைப்பாய்
தன்மையுடன் பின்பொருக்கா லிப்படியே நீற்றச்
சவுக்காரத் தெண்ணெயெல்லாங் கக்குந்தானே.()

குருக்கு வழி.

கக்கினகோர் வழலையைத்தான் சொல்லக்கேளு
கல்சுண்ண நீற்றினத்தில் நாதங்கூட்டி
மூக்கியமாய்க் குருவண்டுங் கூட்டிக்கொண்டு
மூலத்தால் வழலைதனைக் கவசங்கட்டி
மெய்க்கவே தீயாட்டச் சுண்ணமாகும்
விருதான சுண்ணமது குருக்குவழியப்பா
மூக்கியமா யிக்குருவைச் செய்தாயாகில்
மோகிக்கச் சாரமொன்று கூட்டியாட்டே. (133)

கல்லுப்பு சுண்ணச் செயநீர்.

ஆட்டியே பீங்கானில் வழித்து வைக்க
அப்பனே செலமாகுஞ் செலத்தினுள்ளே
போட்டிடுவாய் கல்லுப்புத் தன்னையப்பா
புகழாக ஊதிடவே சுண்ணமாகும்

பூட்டுதற்குத் தருசதுமே லெறித்தென்ரூல்
போதமுள்ள சூதனைத்தான் கொன்றபோதும்
ஆட்டுவாய் மணிபோலே ஆடுமப்பா
அரகரா உப்பாலே சொல்லலாச்சே. (134)

ஆச்சப்பா யித்தனையு மிந்திரூலே
அரகரா ரவிகட்டிப் போனதாலே
வாச்சப்பா வழலையென்று கண்டோங்கண்டோடும்
வளமான அண்டத்தி லூறல்வாங்க
வீச்சப்பா வாதமடை திறந்து போச்சு
வெளியோடி சிந்தைவைத்துத் திடமிதாச்சு
போச்சப்பா வாதமெல்லா மடங்கிப்போச்சு
பெண்ணுடம்பே யுப்பான அடியைப்பாரே. ()

அடியிலே பொலபொலென்று திருமப்பா
அப்புளியைக் கண்டவுடன் மேகத்தாலே
துடியிலே வழலையென்பா ரிதிவேதுண்டு
தொக்கி நின்ற வித்தையெல்லாம் பூரத்தலே
வெடியிலே தான்பிறந்த நீலனப்பா
மேகம்விட்ட யிந்தாலே ரவியைக்கட்டிச்
சொடியமேவ பச்சையப்பா கூடன்சேரு
சொக்கிறது பூரணத்தால் விறைத்துப்போமே.

புத்தி.

விறைத்துதப்பா சனங்கள்கற்பம் திண்ணமற்ரூன்
வெந்ததொரு பிடிசாம்ப லாகப்போனர்
உறைத்துதப்பா சித்தரெல்லாங் கோடாகோடி
உண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொண்டதாலே
மறைத்துதப்பா பெண்டுபிள்ளை பிறவிதந்தை
மாதாவின் சுற்றமொடு பாசங்கொண்டு
குறைத்துதப்பா சீவனெல்லா மறலிக்காகக்
கொடுங்கனலில் நெய்தானே யிட்டவாறே.(137)

சூத குளிகை.

இட்டமுட னிருப்பதற்குக் கற்பங்கேளு
இனசயான கிரிகூடம் மலையின்மேலே

திட்டமுடன் பொங்குநதி தீர்த்தமுண்டு
தீர்த்தத்துக் கப்புரம்ஓர் சாதஞ்சென்றூல்
வட்டமொரு மலையுண்டு காலால்தேய்த்தால்
மாற்றுள்ள செம்பாகத்தேதா ணுமப்பா
கட்டியதே தா ரம்மலையில் சூதந்தன்னைக்
கைகொண்டு தேய்க்கவேகட்டிப்போமே. (138)

திரிகூடமலை உரோம வேங்கை மரக் கற்பம்
கட்டியதோர் சூதத்தைக் குளிகையாக்கிக்
கதுப்புள்ளாய் ஒதுக்கிவைத்தாற் கனகதேகம்
திட்டமுடன் ரிசிகட்கெல்லாம் கண்ணிற்றேன்றூந்
திறமான கற்பமெல்லாங் கண்ணிற் றேன்றும்
விட்டிடமும் தொட்டிடமுந் தெரியாமற்றூன்
வேதைகளுந் தோணுமப்பா விரைந்துகேளு
ஓட்டியதோர் பாறையின்கீழ் ரோமவேங்கை
உண்டதிலே யதிணுடைய பாலைவாங்கே. (139)

பாலையொரு பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
பரிவான கெந்தகத்தை யாட்டிக்கொண்டு
சீலையிலே ஊட்டியே தீக்கொழுத்தத்
தீப்பிடித்துக் தைலமதாம் பின்புகேளு
வாலையாம் பாறையிலே தேய்த்த ரசங்கூட்டி
மாட்டியறை நாகமுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
நீலக்கொடி வேலியது யடுக்கவுண்டும்
நிசமாக அச்சாறு விட்டு ஆட்டே. (140)

ஆட்டியே மெழுகாக்கிப் புடத்தில்போடு
அப்பனே செந்தூரமாகும்பாரு
நாட்டமாய் நித்தமொரு மாவேகொள்ளூ
நன்றூக மண்டலத்தி லேறிக்கொண்டு
மூட்டவே பலனப்பா சொல்லப்போகா
மூதண்டக் குளிகையுமாங் கெவுனஞ்சித்தி
வாட்டமில்லா தட்டசித்தி யோகசித்தி
மாணமில்லை யொருநாளும் வாலையாமே. (141)

சமாதி தங்க தச தீட்சை.

வாலையுட பூசைசெய்தால் வாதந்தங்கும்
மனமான சாரணைக்குக் கெவுனந்தங்கும்
காலெயெனும் வாலையிரல் யோகந்தங்கும்
கட்டான தீட்சையிரல் சமாதிதங்கும்
நாலுபத்து மூக்கோண சக்கரமேதங்கும்
நமனில்லை சாகாத வாழ்வேதங்கும்
ஆலமுண்ட கண்டருட ஞயிசென்று
அடுத்தடுத்துத் திசதீட்சை அறிந்துபாரே. ()

இந்நூல் பெருமை.

அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வேதைபாரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்துத் தீட்சைபண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்துக் குளிகைசேரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வழுலைவாங்கு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து அடியைப்பாரு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து சுண்ணாம்பண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து செயநீர்பண்ணு
அறிந்திந்த நூல்பார்த்து வாதம்பாரே. (143)

வெடியுப்புச் செயநீர்.

பாரப்பா கூடஞ்ஞென்று சீனமொன்று
பரிவான புளியெட்டு வெடியுப்பெட்டு
பாரப்பா மூப்பூவின் குருத்தாஞ்ஞென்று
பண்பான கல்லுப்பு ரெண்டுங்கூட்டி
சீரப்பா யிந்துவொன்றுங் கூடக்கூட்டித்
திறமாகச் சம்பளத்தா லாட்டிக்கொண்டு
தீரப்பா தீக்கொழுத்த யெரித்து யெல்லாந்
திடமான சுண்ணாம்பாஞ் சாரஞ்சேரே. (144)

கடுங்காரம் ஏற்ற.

சேரப்பா யெட்டிலொன்றுப்புச் சாரஞ்சேர்த்துத்
திறமாகப் பீங்கானி லிறுக்கத் தண்ணீர்
பூரமூடன் வீரமப்பா பணவிடையாய்ப் போட்டு
போக்கான துறையெல்லா மிதிலே யாடு

காரமப்பா கட்டிப்போஞ் சுண்ணமாகுங்
கருங்கார மேறுதற்கு வகையைக்கேளு
பூரஉப்பு வழலையிட்டு மத்தித்தேதான்
புகழ்பெறவே காரத்துக் கப்பிக்கொண்டே.(145)

திருகு கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்,

கொண்டபின்பு ரவிக்குள்ளாய் மயங்கப்போது
கொக்கிறகு போலவே காரச்சுண்ணங்
கண்டதொரு காரத்தில் காரமேறிக்
கல்லுப்பைக் கட்டிமணி யாகவாட்டும்
பண்டையிலே திரிகோணத் தைலமூட்டு
பஞ்சலோ கங்களெல்லாம் பழுக்கும் பத்தாய்
விண்டதொரு செய்திதன்னைக் கேளுகேளு
மிதமான திருகுகள்ளிப் பொருக்கைச் சுட்டே.

சுட்டதொரு சாம்பலைத்தான் தெசிச்சாற்றில்
சொல்லுகிறேன் சாம்பலொன்று நீர்தானுலு
கட்டிவிடு தியொளிக்கச் சாம்பலப்பா
கறைத்தநீர் தெளிவெல்லாம் மூப்பதாச்சு
திட்டமுட னிந்தஉப்பில் வீரஞ்சீனந்
திறமான புழுகுடனே வழலைகூட்டி
மட்டடங்காப் புடமாகச் சுண்ணமாச்சு
வாய்த்ததொரு அம்பரத்தில் பாலில்போடே.()

லிங்கமெழுகு வேதை.

போடப்பா செலமாகு மிந்த நீரில்
புதுமையுடன் வீரமும் பணவிடையாய்ப்போட்டு
ஆடப்பா லிங்கத்தைத் துவைத்துத் தீயில்
ஆட்டவே மெழுகாகும் ரவிமதியாம் ரெண்டிடல்
ஆடப்பா ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோது
அப்பனே யேழரைமாத் தாகுஞ்சொன்னேன்
நீடப்பா கைகண்ட வித்தையிதுபாரு
நிசமாக யின்னமொரு வழிசொல்வேனே.(148)

அன்னபேதி உப்புச் சுண்ணம்.

வழியான செய்தியப்பா அன்னபேதி
வகையான பழச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு

தெளிவான அச்சாற்றில் கலக்கியேதான்
சிறக்கவே காய்ச்சிடவே யுப்பதாகும்
ஒளியன்ன பேதியுப்புத் தேசிச்சாற்றில்
உத்தமனே மூன்சொன்ன படிவீதம்போடு
வெளிப்பிறவே கலக்கியபின் தெளிந்தபின்பு
விருதான மூப்பூவால் காய்ச்சு காய்ச்சே. (149)

துருசுச் சுண்ணம்.

காச்சியே குறுக்கிஉப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
கல்லுப்பு வீரமொடு சரியாய்ச் சேர்த்து
வாச்சுதே வழலையிலு லரைத்துக்கொண்டு
வண்மையுள்ள பேதியுப்பு புடத்திற் சுண்ணம்
பேச்சினியே திருக்குதப்பா வீரஞ்சீனம்
பேரான புழுகிட்டுத் துருசுக்கப்பி
ஆச்சுதே ரவிக்குள்ளே பொதிந்துவூத
ஆனதொரு பச்சையப்பா சுண்ணமாகும் (150)

துருசுச் செய நீர்.

சுண்ணமப்பா வெள்ளெருக்கம் பாலிற்போடச்
சொன்னவாய் மூந்துமுன்னே தண்ணீராகும்
யெண்ணமுள்ள நீரப்பா வீரஞ்சேர்த்து
யிணையான துருசுக்குப் பூசிக்கொண்டு
வண்ணமுள்ள ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போட்டு
வாச்சுதப்பா துருசிந்தச் சுண்ணந்தன்னை
உண்ணுதற்கு அண்டத்தில் வெண்கருத்தானப்பா
ஓகோ கோ நிற்சிலமாய்ப் பொன்னதாச்சே. ( )

கெந்தகக் கட்டு வேதை.

ஆச்சிந்த அண்டத்தின் நீருக்குள்ளே
அப்பனே வீரமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
வாச்சிந்த மஞ்சள் நீர்க் கருவை வாங்கி
வளமாக ஓட்டிலில்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்கு
ஏச்சிந்தக் கருவென்ன கட்டியேதா
னிறுகினதோர் மெழுகாச்சு கெந்தகத்தை
மூச்செழும்ப ஓட்டாமல் கவசங்கட்டி
மூனத்தியில் வாட்டிடவே கட்டிப்போச்சே. ( )

தங்கக்கட்டு வேதை.

கட்டினதோர் கெந்தகத்தை வெள்ளி நூற்றில்
கருவொருமா விடவேதான் கனகமாச்சு
மட்டில்லாச் செய்கியப்பா நாகஞ்சேர்த்தால்
மண்ணுமில்லே கல்லுமில்லே செந்தூரத்தில்
வெட்டினியாய்த் தங்கமென்ற நீற்றுவேதை
விள்ளுகிறேன் கட்டியதோர் கெந்திதன்னைத்
திட்டமுடன் குகைதனிலே உருக்கும்போது
திறமாக வீரத்தைச் சிறிதுதாக்கே. (153)

தாக்கப்பா லிங்கமொடு சீனம்பூரந்
தாளகஞ் சூதமொடு சரியிடையாய்க்கொண்டு
தாக்கப்பா மணியினுள்ளே ஆடுமாடுஞ்
சாதகமா யிந்திடைக்குத் தங்கங்கூட்டித்
தாக்கப்பா ஆட்டயிலே சவ்வாதை யீய்ந்தால்
தளதளப்பாய் மணிபோலே கண்விட்டாடுந்
தாக்கப்பா யிந்தினுள்ளே கோசபீசந்
தடையில்லே களங்கமற்ற களங்கந்தானே (154)

தானென்ற களங்கமப்பா நூற்றுக்கொன்று
தாக்கிலுல் மூப்பத்தி னெண்டுமாத்துத்
தானென்ற களங்கமா யிரத்துக்கொன்று
தாக்கவே பதினெட்டு மாத்தேதயாகுந்
தானென்ற களங்கந்தான் பதினுயிரத்தில்
தாக்கொன்று பின்புதான் மாற்றுப்பத்தாம்
தானென்ற களங்கத்தைச் செய்யவேணுஞ்
சாற்றினேன் தெளிவாகச் சார்ந்துகேளே. (155)

கறந்தைக் கற்பம்.

கேளப்பா யிதுக்கெல்லாம் வழிலேவேணும்
யில்லாட்டாற் மூதலெல்லாங் கெடுதியாகும்
வேளப்பா கற்பத்தைக் கொள்ளவேணும்
யில்லாட்டாற் மேனிவெந்து சாம்பலாகுந்
தோளப்பா சொல்லுகிறேன் கற்பமொன்று
தூணிவான கறந்தையது சூழுலம்வாங்கி

நானப்பா நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்
நயமாகச் சீனியுடன் கொண்டுபோசே. (156)

பாரப்பா வருடமொன்று கொண்டாயாலுல்
பரிபால னுகுமப்பா உடலமெல்லாம்
பாரப்பா தங்கமிட்ட காயமாகும்
பளிச்சென்று செங்கழுநீர் வாசம்வீசும்
பாரப்பா சரஸ்பதியே நித்தஞ்செய்வாள்
பண்பான கருவெல்லாந் தோய்ந்துபோகும்
பாரப்பா சித்தியெல்லாந் தங்கிவாழ்வான்
பரையின்ற நாதவித்தை பகருவாளே. (157)

பூரணத்தின் பெருமை.

பகருவாள் வாலையுட செய்தி கேளு
பண்பான ரகசியமாம் பூரணந்தான்
பகருவான் தனித்தபச்சை ரவினைத்தானே
பாரடா யிந்தாலே கட்டிப்போச்சு
பகருவதே நீராலுல் வழலையாச்சு
பலவகைக் கருவெல்லாம் பாழாய்ப்போகும்
பகருவதேன் களிச்சுண்ணங் கோடாகோடி
பார்ப்பதற்கு மூப்பூவே சுண்ணமாமே. (158

ஆமப்பா சுண்ணைத்தால் சுண்ணங்கோடி
அப்பனே மெழுகோடு களங்கங்கோடி
சோமப்பா செந்தூரங் கோடாகோடி
சேர்த்துநின்று கட்டினமு மூருக்கினமுங்கோடி
போமப்பா வேதையிலே கோடாகோடி
புகழ்பெற்ற குளிகையோ கோடாகோடி
நாமப்பா கண்கண்டோம் நாட்டிலுள்ளோர்
நன்மையுடன் வாதவித்தை நயந்துகாணே. ()

கோடிக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்.

காணப்பா கொடிக்கள்ளிச் சருகுதன்னைக்
கனல்மூட்டிச் சாம்பலா யெடுத்துக்கொண்டு
தோணப்பா தேசியுட நீரிலேதான்
செல்லுகின்ற சாம்பலெல்லாங் கரைத்துவைத்து

தாமப்டா தெளிவாக யிறுத்துக்கொண்டு
தான்கனத்த டாண்டமதிற் ருனேகாய்ச்சி
யேமப்டா சவ்வீரம் பூரந்தாஞம்
யிணையான சீனமுடன் புழுகுசேரே. (160)

துருசுக் குரு செயநீர்.

சேரப்டா வழலையுட னைரைத்துக்கொண்டு
திறமான சரக்கெல்லா மூப்பிடையாய்க்கொண்டு
சேரபடா ரவிக்குள்ளே மடங்கப்போடு
திறமான கொடிக்கள்ளி யுப்புச்சுண்ணம்
சேரபடா அம்பரத்தின் பாலிற்போடச்
சனத்திலே நீராச்சு யென்சொல்வேனுன்
சேரப்பா வீரமதி லுரமும்பாடு
செப்பமுள்ள நீராச்சு பச்சைக்குக்குத்தே (161)

துருசுக்குச் சுண்ணம்

குத்துவாய் பதினேர்நாள் குத்திப்பின்பு
கூறுவேன் வீரமொடு சீனக்காரம்
உத்தகொரு புழுகுடனே கூட்டிக்கொண்டு
உற்பனத்தின் நீராலே யாட்டிக்கொண்டு
சித்திபெறத் துருசுக்குக் கவசங்கட்டித்
திறமான ரவிக்குள்ளே மடங்கப்போடு
மூத்திபெற்ற சுண்ணமிது வீரஞ்சேர்த்து
மூக்கியமாய் வைத்துவித்தைக் காட்டுவாரே.( )

ஆட்டுவார் நாதாக்கள் சித்தரெல்லாம்
அப்படனே கல்லானைக் குள்ளேபோடு
வாட்டுவா ரவிதாட்டு யென்னசொல்வேன்
மக்களே காயசித்தி மகிழ்ந்துபண்ணு
தேட்டுவார் நீராச்சு சமூலமெல்லாஞ்
செப்பாரிது செப்பாரிது சொன்னேன்கேளு
ஓட்டுவார் நித்தமட்டு மப்பாகேளு
உத்தமனே வழலைவிட்டா லெல்லாம்போச்சே.( )

போச்சப்பா சரக்கெல்லா மூருண்டுதானே
போனதிலை வழலைபட்டு வேதையாச்சு

பாச்சப்பா துருசிலே சுண்ணமாச்சு
பாங்கானதீ தவி செத்துப்போலல்
வாச்சப்பா வங்கமது சுண்ணமாச்சு
வளமானபொன்னிமிளா நீறிப்போச்சு
ஓச்சப்பா சாரமிதில் நீராய்ப்போச்சு
ஓகோகோசாரத்தால் துருசி நீரே. (164)

கோடிக்கள்ளி செயநீர் பெருமை.

நீராலே செந்தூரங் கோடாகோடி
நிலைத்துநின்ற ரசகுளிகை கோடாகோடி
நீராலே கட்டினமுங் கோடா கோடி
நிசமாக ஆதிதற்குக் களங்கங்கோடி
நீராலே செயநீருங் கோடாகோடி
நிர்மலத்தின் சாரணைதான் கோடாகோடி
நீராலே சுண்ணமப்பா கோடாகோடி
நிலைத்ததொருகொடிக்கள்ளி உப்புப்போக்கே.

தேற்றுவிதையால் தெளிவு.

போக்கான செய்தியொன்று சொல்லக்கேளு
புதுமையுள்ள யெத்தவகை நீராலும்
வாக்கான தேத்தான்வித்தை அரைத்துப்போட்டு
மைந்தனே தெளிவுகொண்டு பார்த்தால்சுத்தி
தாக்காக மூறிந்துதப்பா நீருதானே
சாத்திரத்தை பார்த்தாக்கா லறியவேணுஞ்
சாக்கான குருசெய்தா லொன்றுமில்லை
தன்மையுடன் வழலைதனை யறிந்திடாயே. (166)

வீரம் சீவனம் செய்ய.

அறிவான செய்தியப்பா சொல்லக்கேளு
ஆனைக்கல் சுண்ணமது சோலிமெத்த
அறிவாகப் பச்சைரவி யிந்தால்கட்டி
அடைவாகச் சாக்கெல்லாஞ் சுண்ணம்பண்ணு
அறிவுடனே வீரமிட்டு வேதபாரு
அப்படனே யேழெட்டு மாத்துக்காணும்

அறிவாக யிதைத்தொட்டுச் சீவனமேசெய்து
அளவற்ற வித்தையெல்லாம் பிறகுபாரே.(167)

துருசுச் சுண்ணம்.

பாரப்பா வழலையிலே வீரங்கூட்டிப்
பச்சைதனைக் கப்பியே ரவியில்போடு
நேரப்பா துருசுதான் சுண்ணமாகும்
நேராக வீரமிட்டுப் புழுகுசீனஞ்
சாரப்பா தாளகத்தி லப்பியூதச்
சலவைவேர லாச்சுதப்பா அரிதாரந்தான்
வாரப்பா தாரமித மஞ்சாடிகொடுக்க
வாதித்தன் மதிழுவேழிற் கொடுக்கச்சொல்லே.

தாரம் சீவனம் செய்ய.

செல்லுமே கடைக்கெல்லா மெட்டேகாலாணித்
திறமாகச் செய்துகொண்டு சொல்லக்கேளு
வல்லதொரு சீவனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
மகத்தான வழியெல்லாம் பிறகுபாரு
நல்லதொரு கோசத்தை மறந்திடாதே
நன்முன பீசத்தை யிகழ்ந்திடாதே
சொல்லுகின்ற வகைக்கெல்லாம் குருவைச்சொல்வேன்
துடியான களங்கத்துக் காதியென்றே. (169)

புத்தி.

ஆதியாந் தாளகத்தை விட்டாலில்லை
அப்பனே செந்தூரப் போக்குக்கெல்லாம்
நீதியென்ற வீரத்தை விட்டால்போச்சு
நீரான மெழுகுவகைச் செய்திக்கெல்லாம்
ஆதியென்ற செயநீரை விட்டால்போச்சு
மகத்தான குளிகையுட சாரணைக்கெல்லாம்
போதியென்ற ரசம்விட்டால் போச்சுபோச்சு
போக்கான சுண்ணத்தின் வகையைக்கேளே.()

உருக்கினத்துக் காதி.

கேளப்பா சினமொடு வீரம்பூரங்
கெடியதோர் பச்சையொடு புழுகுங்கூட்டி

தோளப்பா சுண்ணமிதா லொன்றுமில்லை
சொல்லுகின்ற உருக்கினத்துக் காதியென்ன
கோளப்பா கொவ்வைநிகற் சவ்வாதாகுங்
கூட்டுகின்ற வெண்காரப் பலைகேவணும்
நாளப்பா புடத்துக்கு உப்பேவேணும்
நாட்டுகின்ற தொழிலெல்லா மிதிலுல்காணை.

காணப்பா புடத்துக்கு வழலேவேணும்
கட்டுகின்ற களங்குக்கு வழலேவேணும்
காணப்பா குளிகைக்கும் வழலேவேணும்
கடியதொரு சாரணைக்கும் வழலேவேணும்
காணப்பா உருக்கினத்தில் வழலேவேணும்
காணச்செந் தூரத்துக்கு வழலேவேணும்
காணப்பா விந்தாலே ரவியைக்கட்டிக்
காண்பதுவே வழலையென்ற சொல்லுத்தானே. (

பசியாதிருக்க நாயுருவி.

சொல்லக்கேள் சமாதியிலே யிருப்பேனென்று
துடியாக மண்டலத்தான் குகைக்குள்ளாக
வெல்லுதற்கு நாயுருவி விரையைவாங்கி
விழுதுபட வேயறைத்துப் பாலிற்கொள்வான்
வல்லொத்த அக்கினியைத் தம்பித்தேதான்
வருடம்ஒன்று தானிருப்பான் பசியில்லாமல்
நல்லதொரு வெந்நீரிற் கொண்டாஞகில்
நந்தியிலே தீவிரமாய்ப் பசியுண்டாகும். (173)

பசியாதிருக்கக் கட்டுக்கோடி.

உண்டானசெய்தியிது வெருகடியாய்க்கொள்வான்
உலகத்தி லுள்ளோரை மயக்கியேதான்
தெண்டனிடச் சமாதியிலே யிருப்பேனென்பான்
செப்பமுடன் கட்டினுட கொடிசமூலந்
தண்டீன்ற வெல்லத்தில் கொண்டாஞகில்
தன்மையுடன் சிறுநீர்தான் கட்டிப்போகும்
மண்டலந்தான் பசியாமல் கொள்வான்பின்பு
வயறுபசி யெடுப்பதற்குப் பொடிதின்பானே.(174)

மந்தக் குளிகை.

தின்றேறதான் பின்டுமொரு தீர்க்கஞ்செய்வான்
செயலான சூதமொடு காரங்கெந்தி
நன்றூன வங்கமொடு விரம்பூரம்
நாவியுடன் கல்லுப்புக் கூட்டிக்கொண்டு
குன்றூமல் சரியிடையாய் யெடுத்துக்கொண்டு
கோடியிலே உற்றசிறு நீராலாட்டிச்
சென்றூடக் குக்கிடத்தின் வெண்கருவாலாட்டிச்
செயமாகக் குளிகைசெய்து ரவியில்போடே.(175)

போட்டதொரு வில்லைதன்னை யுந்தியிலேவைத்துப்
புடையிலே சமாதிருப்பான் பசியில்லாமல்
நாட்டமுடன் சோறுண்டாப் போலேதோணும்
நன்மையுடன் மேனியெல்லாம் பழுப்பேதான்றி
வாட்டங்க ளில்லாமற் தோணுமிந்த
மந்தத்தின் குளிகைசெய்வான் மனிதர்மெய்க்கத்
தாட்டிகமாய்ச் சமாதுவிட்டு வந்தால்பின்பு
சனங்களெல்லாம் அதிசயமாய்த் தொழுவார்பாரே.

புத்தி.

பாரப்பா யிப்படியே மனிதர்மெய்க்கப்
பரமனேப்போல் பால்பழங்கள் கொள்வேனென்
நேரப்பா பாலுடனே சோறுமுண்பான் [பான்
நெறியில்லா தவன்வயிற்றுப் பிழைப்பிதப்பா
சேரப்பா யோகத்தைச் செய்யவேணுந்
திடங்கொண்டு மலமீது லேறவேணுங்
காரப்பா குகைகளிலே யிருக்கவேணும்
கற்பத்தார் சமாதிகொண்டு யிருக்கலாமே.(177)

கற்ப முறை.

இருக்கவென்று மனமுறைத்தா லமர்ந்தங்கொள்ளு
இன்பமுடன் கடுக்காயின் கற்பங்கொள்ளு
பெருக்கவொரு கற்பமப்பா வீழிதின்று
பேதமில்லாத் தைலங்கள் வைத்துக்கொள்ளு

பருக்கவொரு கையானைக் கொண்டுபொரு
பண்பாகச் சூதகற்பற் கொண்டுயேறு
திருக்கறவே கொண்டாக்கால் ஞானசித்தி
திட்டமிதில் வகாரசித்தி மூன்றுங்காணே. (178)

கல்லுப்புச் சுத்தி.

காணப்பா சுரோணிதத்தை அஞ்சுகாய்ச்சல்
கண்டபின்பு பாறையுப்பை யேழுகாய்ச்சல்
பூணப்பா கல்லுப்புச் சூதம்வெள்ளை
பூமியுட நாதத்தில் பூரணமேயாகும்
ஆணப்பா சுக்கிலத்தி னுப்புத்தன்னை
அப்பிலே கரைத்துவைத்துத் தெளிவைவாங்கிப்
பேணப்பா காியோட்டில் விட்டுத்தானே
பெலமாக ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. (179)

மூப்பு மூடிக்கக் களிச் சுண்ணம்.

வைத்திருக்க ஓட்டுப்பாஞ் சிவன்தானப்பா
மகத்தான மூப்பூவும் மூடிப்பேன் கேளு
சுத்தமாங் கல்லுப்பு ஆனும்பெண் னுந்
தோணவே சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
செத்துவிட்ட சுண்ணமப்பா சரியிடையாய்க்கொண்டு
தேசியுட நீராலே களிச்சுண்ணந்தான்
வத்தவே காய்ச்சினபின் னெடுத்துக்கொள்ள
வளமான களிச்சுண்ண மாச்சுபாரே. (180)

ஆச்சப்பா களிச்சுண்ணம் பண்ணிரெண்டு
அழகான சீனமொடு வீரம்பூரம்
வாச்சுதப்பா புழுகுடனே ஆட்டுதற்கு
வாய்ப்பான செயநீரா லாட்டுஆட்டு
போச்சுதப்பா சுண்ணும்பாய்ப் போச்சு போச்சு
பொறியான சரக்கெல்லாம் வகைவீதமொன்று
போச்சுதப்பா களிச்சுண்ணம் பொரியோர்செரல்லா
பேய்ப்பாட்டாய்ப் பாடினர் தூலெல்லாமே. (

நூலெல்லாம் சொல்வாகள் களிச்சுண்ணும்பை
நுட்பமாய்ப் பாடிவிட்டேன் வழுவேக்கூட்டு
பாலென்ன வெள்ளாயப்பா ரவியில்போட்டால்
பச்சையுடன் சுட்டதுவும் பாறையுப்புங்
காலென்ன சுண்ணத்தின் கருவைக்கேளு
காரணமாய் வந்துதப்பா பூரணந்தான்
வாலிபத்தின் வெடியுப்பு நீரிலுலே
வழுவையென்ற நாமமெல்லாந் துலங்கிப்போச்சே.

துலங்காமல் பாடிலு ருலகத்தோர்கள்
சுட்டலந்து கெடுகிறதாய்ச் சலித்துப்போனீர்
மலங்காதே யென்னுடைய நூலேப்பாரு
மகத்தான வழுவையுட கருவைச் சொல்வேன்
கலங்காதே யிந்தாலே ரவியைக்கட்டக்
காமென்ற சாரவித்தை யாகுமாகும்
விலங்காதே பதிலுறு சரக்கைப்போடு
வீரத்தை மாட்டுதற்குச் சொல்லக்கேளே.(183)

சொல்லுகிறேன் லோகமெல்லாம் பொன்னுய்ப்போகும்
சொன்னுக்கால் சித்தரெல்லாமிவ்வளவோயென்பார்
வல்லுகின்ற வழுவையப்பா காரசாரம்
மகத்தான யிந்தாலே கட்டிப்போகும்
வெல்லுதற்குச் சுண்ணமெல்லா மிதிலேயாச்சு
வெடியுப்பே செயநீரின் மூலமாகும்
கொல்லுகின்ற சரக்கெல்லா மிதிலேமாட்டக்
குலத்திலே அவுசாரி கற்புப்போக்கே. (184)

மூப்பு கற்பச் சுண்ணம்.

கற்பென்று சொல்லுதற்குப் பூமிநாதங்
கடைகெட்ட சென்மமப்பா கழுதையாகும்
வெற்பென்று சொல்வதற்குச் சுக்கிலந்தான்
வீரிதப்பா சமூத்திரத்தின் பாறையுப்பு
நற்பென்று பிடித்தார்கள் ரவியும்யிந்தும்
நாடெல்லாம் மேயுதற்குப் பரத்தையாளுள்

மற்பிடிக்கப் போகாது வழலையப்பா
வாருகொண்ட அண்டடத்தின் கருவைக்கேளே. ()

அண்டக்கரு

கேளப்பா குக்குடத்தின் மூட்டை நூறு
கெடியான சிவசத்தி வெவ்வேவுருய்வைத்து
நாளப்பா தோடதனை ஊசிநீரில்
நாட்டமுடன் சுத்திசெய்து காய்ச்சிக்கொண்டு
வாளப்பா மூப்பூவின் பலந்தான்ஒன்றில்
வாழ்சீனக் காரமொன்று வீரமொன்று
நாளப்பா செயநீரா லாட்டிக்கொண்டு
நன்முக வில்லைசெய்து உலரவைபே. (186)

வையப்பா கெசபுடத்தில் சுண்ணமாச்சு
வளமான கருவெண்டுஞ் சொல்லக்கேளு
செய்யப்பா ரவிமுகத்தி லிந்தால்கட்டச்
செயநீராம் பூரணத்தைப் பாருபாரு
அய்யப்பா யிதிலேதான் கல்லுப்பிட்டு
அப்பனே ஊதுநன்முய்ச் சுண்ணமாகும்
பொய்யப்பா வென்றிருக்க வேண்டாஞ்சொன்னேன்
புகழாகக் கரிக்குள்ளா யாடும்பாரே. (187)

ஆடுகின்ற மணியாலே செயநீர்பண்ணு
அடங்கிநின்று உருகையிலே களங்கம்பண்ணு
தேடுகின்ற சூதமதைச் செந்தூரம்பண்ணு
சிறப்பாகச் சுண்ணத்தின் குருவைப்பண்ணு
நாடுகின்ற உருக்கினமோ கோடாகோடி
நயமாகச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
சாடுகின்ற திரிகோணத் தைலமூட்டச்
சாத்தடா நவலோகம் வேதையாமே. (188)

நவலோகம் கிட்டமாக.

வேதையுடன் கருவெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
விருப்பமுள்ள காயசித்தி சொல்லிவிட்டேன்
டாதையென்ற பாதையெல்லா மூப்பேபாதை
பரமான உப்பறித்தா லவனேவாகி

போதமென்ற போதமெல்லாந் தங்கமாகும்
பொன்னிருப்பு கிட்டமாய்ப் போகவேண்டில்
சேதமென்ற அண்டத்தின் சவ்வுமொன்று
செயலற்ற அடியினுட கிழட்டுப்பூவே. (189)

பூவொன்று கைவிரலி னிகந்தாலென்று
போட்டரைக்கத் தப்பில்லை சிறுநீராலே
மேவவே ரவிமுகத்திற் காய்ந்தபின்பு
விருப்பமுடன் நாய்ப்பித்து கூட்டிக்கொண்டு
தாவவே சுத்தெருக்கம் பாலாலாட்டித்
தனலாடச் சுண்ணமப்பா சவ்வாதுயியங்கூட்டி
மாவிடையா யுண்டைசெய்து வைத்துக்கொண்டு
வாதாடிப் பொன்னுருக்க மாட்டுவாயே. (190)

கிட்டம் பொன்னுக.

மாட்டுவாய் வெங்கலமாய்க் கிட்டமாகும்
மகத்தான தங்கமெல்லாங் கிட்டமாகும்
கூட்டுவா யிம்மருந்து வழலைதொட்டுக்
கொண்டேதான் மாறூட்டஞ் செய்துபோடு
பூட்டுவாய் தெரியாது வாதிமகனுனல்
பொன்னுகச் சொல்லுகிறேன் சரக்கெல்லாந்தான்
மூட்டுகின்ற மெழுகாக்கித் தைலமாக்கி
மூட்டினல் கிட்டமெல்லாந் தங்கமாமே. (191)

தங்கச் செந்தூரக் கற்பம்.

ஆமிந்தத் தங்கமப்பா நூறுமாத்து
அடைவாகச் செந்தூர வகையைக்கேளு
ஓமிந்தச் சவ்வீரஞ் சூடன்தாரம்
உத்தமனே கெந்திசிலை துருசுநீறு
சாமிந்த வழலையுட னூட்டிக்கொண்டு
சாதகமாய்த் தங்கத்திற் பூசிப்போடு
வேமிந்த ரவிக்குள்ளாய்ச் செந்தூரந்தான்
விள்ளுகிறேன் மஞ்சாடி நித்தங்கொள்ளே. ()

வாதி மாண்ட விபரம்.

கொள்ளப்பா கற்பமிது வென்னசொல்வேன்
கூறுகின்ற பலனப்பா சொல்லப்போகா
விள்ளப்பா வென்னவென்று வேதைபார்த்தேன்
விருதான வழலையிரு லித்தனையுமாச்சு
துள்ளப்பா வென்னவென்று கெட்டுப்போனார்
தொல்லுலகில் வாதியெல்லாஞ் செத்துப்போனார்
கள்ளப்பா அரக்கப்பா கஞ்சாவப்பா
காளியுட பூசையென்று பெண்ணைவப்பானே. ()

பூசை வழலை.

பெண்ணைவைத்துப் பூசைசெய்து குடிப்பான்மட்டை
பிர்மனிட்ட குறையாலே அதுதான்வாய்ப்பு
சண்ணையவன் குருடான வாதியாகுஞ்
சாத்திரத்தைப் பாராத லுத்தமாண்டன்
பெண்ணைவைத்துப் பூசைசெய்வ தேதென்றுக்கால்
பிரபலத்தின் கன்னியப்பா வழலைமார்க்கம்
எண்ணுவதே காரியங்கள் நிசமாய்த்தோன்றும்
இறைவனெனப் பேரெடுத்து யிருக்கலாமே. ()

சதுரக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம்.

ஆமப்பா வழலையென்று நாமஞ்சொன்னல்
அப்பனே சரக்கெல்லா மாண்டுபோகும்
போமப்பா வேதையது காணலாகும்
போக்கோடே யேறுதற்குக் குருவும்வேணும்
யேமப்பா பின்புமொரு வழியைச்சொல்வேன்
இலான அண்டத்தின் கருச்செலத்தால்
ஆமப்பா சதுரமிட்ட கள்ளிச்சாத்தை
அப்பனே சுட்டுநீ சாம்பலாக்கே. (195)

சாம்பல்தனைத் தேசிநீர் தன்னிலேதான்
சாதகமாய் வற்றவைத்தா லுப்பதாகும்
வேம்பினுட பட்டையிலே தைலம்வாங்கி
வீசமிட்டு உப்பதனை யரைத்துக்கொண்டு

சாம்பலுக்குள் புடம்போடச் சுண்ணமாச்சு
தனித்ததொரு வழலையிலு லெல்லாமாகும்
நோம்பிருந்து செத்தவன்போல் சரக்கெல்லாஞ்சாம்
நோகாமல் கொல்லுமப்பா உப்புத்தானே. (196)

தாரம் துருசுச் சுண்ணம்.

உப்பதனைச் சீனமுடன் வீரங்கூட்டி
உத்தமனே புழுகிட்டுத் துருசில்பூசிச்
செப்பமுள்ள வெண்கருவால் மயங்கப்போட்டு
திட்டமுட னூதச்சுண்ணம் வீரஞ்சீனம்
ஒப்பமுடன் புழுகிட்டுத் தாரத்தன்னை
உண்மையுடன் வாலுகையில் கல்லானைக்குள்
தப்பாமல் வைத்தெரிக்கச் சுண்ணமாகுந்
தனிவெள்ளி ரவியோடே சேர்த்துப்போடே:

போடப்பா அன்பதிலே ஒன்று நீதான்
பொய்யாது யேழரையுஞ் சரியாய்க்கானும்
ஆடப்பா சரக்கெல்லாங் கைமுறையாய்ச்செய்து
அப்பனே வேதையிடத் தங்கமாகும்
தேடப்பா செம்பாலே வேதைதானுந்
திறமான செய்தியிது ஆறுஞ்சொல்லார்
மாடப்பா யென்றுக்கா லறியமாட்டான்
வாதியென்று பேரெடுத்து அலைவான்பாரே.()

செயநீர்.

அலையாமல் சொல்லுகிறேன் வழலைச்செய்தி
ஆருக்கும் தெரியாத பரமானந்தம்
மலையாதே யிந்தாலே ரவியைக்கட்டு
வாரமுடன் செயநீராய் வைத்துப்பாரு
துலையாத செலமாகும் பூமிஞ்தம்
சொல்லரிது பொறியோர்கள் சொன்னால்கானும்
வலையான பாசமெல்லாம் விட்டுயேகி
வாதமென்ற பாசமதை வருத்துவாயே. (199)

58 அகத்தியர் வகார சூத்திரம் 200.

நூலடக்கம்.

வருத்துவேன் சாகாம லிருக்கச்சொல்வி
வளமான கற்பத்தைக் கொண்டுபோறு
யிருத்துவேன் சமாதியிலே தீட்சையெல்லா
மிறையளவு தப்பாமல் யென்னைப்போலப்
பொருத்துவேன் வேடமுதல் ஞானமார்க்கம்
பூரிப்பேன் கெவுனமிட்ட குளிகையீய்வேன்
திருத்துவேன் அறியாத செய்தியெல்லாம்
செப்பினே னிருநூற்று பாடற்குள்ளே. (200)

பாடலெல்லாம் பார்த்தாலே வாதந்தோ ணும்
பாராட்டா லொன்றுமில்லை ஞானமில்லை
ஆடலாங் குருவெல்லாந் தோய்ந்துபாரு
அப்பனே சாத்திரத்தைப் பாருபாரு
நாடெல்லாங் கருக்கண்டால் பொன்னுப்போகும்
நாட்டடா வழலையுட கருவையப்பா
தேடலா மூப்பூவே கல்லானைக்குச்
சேரலா மிரவியுட னிந்துகாணே. (201)

இந்தாலே ரவிகட்ட வேணும்வேணும்
எடுத்ததொரு அண்டத்தி லேறவேணும்
வந்தாலே கருரெண்டு மறியவேணும்
மகத்தான குக்குடத்தை யறியவேணும்
சந்திரனை லிரவியொன்றாய் மூடிக்கவேணும்
சராசரங்க ளத்தனையுங் காணவேணுங்
கொந்தான பூரமே சாரமாகுங்
கூட்டுகின்ற ரவிகோடா கோடிமுற்றே. (202)

அகத்தியர் வகார சூஸ்திரம் 200 முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகத்திய முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கருக்குரு சூத்திர மென்னும்

வகார சூஷ்மத்திரம் 200க்குச்

சுருக்க சூத்திரம் 100.

காப்பு.

பூரணமாஞ் சுழினைநடுக் கமலமீதே
புகழ்பொரிய மூலகண பதியேகாப்பு
காரணமா யெனையாண்ட பாபபாணைப்போற்றிக்
கட்டாக வாதத்தி லட்சங்காப்பு
தாரணமாய்ப் படுபாதி குறுக்கிச்சொன்னேன்
சார்வாக ஆயிரத்துக் கிருநூறு சூத்திரம்
வாரணமாய் குறுக்கிவைத்தேதன் சூத்திரம்நூறில்
வகைதுகையும் கருக்குருவும் வகுத்தேன்பாரே (1)

பாரப்பா கட்டுவகைச் சொன்னாரங்கள்
பற்பங்கள் செயநீர்கள் மெழுகுசுத்தி
சீரப்பா வழலைக்கு யிடைபாகங்கள்
திடமாக உட்கருவும் யேகமூலி
கூறப்பா மித்திரங்கள் தேவிபூசை
சுருக்குவகை உருக்கினங்கள் கோடாகோடி
யேறப்பா தொந்தங்கள் விபரமாக
யியம்புகிறேன் குருசிஷ்ட சுண்ணப்போக்கே.(2)

போக்கான வெந்தோன்றிக் கிழங்குகெந்தி
புகழான தவச்சாரம் வெணமோடு
வாக்கான கண்டங்கத் திரியின்வேறும்
வளமான சிவந்தகையன் சாற்றூலாட்டி

தாக்கான திருசுக்குக் கவசம்பூசச்
சாதகமாய்க் காடையென்ற புடத்தில்நீறும்
வாக்கான தில்லைநடக் குருவிலுட்டுக்
கறையில்லை கோடிதொந்தங் கண்டிலேனே.(3)

கண்டிலேன் கையான்சாற்றதனில்சற்றே
கால்கழுஞ்சி குருவிட்டுச் சேர்த்துக்கொள்ள
விண்டிலேண் காியுப்புச் சிவத்துபோகும்
வீரமூடன் சாரம்ரசம் கெந்திகட்டும்
பண்டிலேன் விங்கமது உருகிக்கட்டும்
பாசாண மாிதாரம் தாகஞ்சாகும்
உண்டிலேன் நவச்சாரம் வங்கங்கட்டும்
மூட்டவே கோடிதொந்த மாகுந்தானே. (4)

வாலை பூசை.

தானென்ற தேவிசிறு வாலைபூசை
சாற்றுகிறேன் மெண்கோண மிதழெட்டாகும்
ஊனென்ற உள்ளரையில் நவகோணந்தான்
ஊணப்பா நடுவரையில் பூாீங்கென்றாணி
வானென்ற வட்டமிடு மேலேமூன்று
வரைநாலு வாசல்தே வதையைக்கேளு
கோனென்ற கொங்கணர்தான் கடைக்காண்டத்தில்
கொட்டினர் பீசங்கள் குறிப்பைப்பாரே. (5)

பாரப்பா பூசைவிதி போகநாதர்
பாடினர் சக்கரமொன் றெழுதித்துவைத்தார்
ஆரப்பா யெனைப்போலச் சொல்லப்போறூர்
ஆச்சாிய மாச்சாிய மாயிருட்டு
சீரப்பா பூசைமட முழந்தானஞ்சு
சிறப்பாகப் பணிசெய்து விதானஞ்செய்து
காரப்பா நாக்காவி பீடம்போட்டுக்
கமகமென்றே தூபங்கள் காட்டுமேலே. (6)

மேலாகத் தேவியுட சக்காத்தைவைத்து
வின்ணுட்டச் சுழினையிணல் பூவைச்சாற்றி
பாலான கும்பம்வைத்து ஆடைசாற்றிப்
பாணமொடு சுற்றிரெம்பப் படைத்துழுன்னை
சேலான சோடசவுபசாரங்கள்செய்து
தேவிமுதல் கணபதியுஞ் சிவனேப்போற்றி
ஞாலமெல் லாம்படைத்த பரமேயென்று
நன்முகத் தூபமொடு தீபங்காட்டே. (7)

காட்டியே மணியோசை சங்குநாதங்
காளஞ்சி முதலாகப் பதினெண்வாத்தியம்
மூட்டியே தோத்தரித்து மவுனமாகி
மூனையான லாடகே சரத்தைதேர்க்கி
நாட்டியே பூசைசெய்து பாணங்கொண்டால்
நாயகியாள் தேவிபிர சன்னமாவாள்
வாட்டியே நசித்திடுவாள் பூசைவிட்டால்
வாதிகளே யிந்தமுறை வகுத்தேன்சித்தே. (8)

சித்தாக வேணுமென்முல் பூசைவேணும்
சிவயோக சாதனையுஞ் செய்யவேணும்
பத்தாகப் பெரியோரை வணங்கவேணும்
பாச்சவே வேணதக்கு யின்னூல்வேணும்
மூத்தான பூரணசூத் திரமும்பாரு
மூக்கியமா யிப்பூசை யிருளறும்பாரு
சித்தாக யிந்தமுறை பார்த்தோர்க்கெல்லாஞ்
திறமான சிவயோகி சித்தராமே. (9)

தாணை நாகமொடு சூதஞ்சேரு
சமனகத் துருசுதனைக் கூட்டிக்கொண்டு
மாணை பூனீறு சீனக்காரம்
வருடமது சென்றபழம் புளியுஞ்சேர்த்து
பாணை பழச்சாற்ரு லாட்டிவில்லை
பதமாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்தபின்பு

தேனுண பீங்கானில் வைத்துநன்றாய்ச்
செங்கதிரோன் முகங்கண்டாஸ் தைலம்வாங்கே.()

வாங்கியே தைலத்தில் மூன்றுமாட்டி
வளமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
தாங்கியே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகுந்
சாதகமாய்ப் பீங்கானில் தைலம்வாங்கு
தூங்கியே திரியாதே லிங்கத்துக்குச்
சுருக்கிடவே உட்கருவைச் சொல்லக்கேளு
பாங்கியாய்ப் பூனீறு வீரம்போக்கு
பாய்ச்சவே செம்பிலிடு வெள்ளிதானே. (11)

வெள்ளியொடு செம்பிடைதான் ரெண்டுமாக
விரைந்தாட்டத் தங்கமொன்று உறுதியாகும்
கொள்ளியென்ற பயல்களுக்குச் சொன்னுல்பாவம்
குணமான சீடனென்றால் சோதித்துச்சொல்
வள்ளியென்ற கிழங்குக்கு மிப்படியேயாகும்
வளமான கற்றாழைக் கிப்படியேயாகும்
துள்ளியென்ற ரசங்கட்டுஞ் சாரக்கெல்லாஞ்சாகும்
குருசூட்ச மிதுயின்னந் தொழிலுக்கேளே (12)

கேளப்பா தவசிமுருங் கிலைச்சார்வாங்கிக்
கொடியான காரியுப்பை யாட்டிநன்றாய்
வாழப்பா வில்லைதட்டி யுலராப்போடு
மகத்தான ஓட்டிவ்வைத்துச் சீலைசெய்து
நீளப்பா குக்குடத்தி லுப்புக்கட்டும்
நிசமான செந்தூரம் வெண்மையாகும்
ஆமப்பா வல்லாரை குறட்டைமேனி
ஆரைக்கு மிப்படியே உப்பைக்கட்டே. (13)

கட்டவே பெரும்பாலே கருத்தறும்பை
காக்கினைக்குஞ் சீந்திக்கும் மவுரிகத்திரிக்குஞ்
கட்டவே செய்யுமடா ஒவ்வொன்றாலே
கருநொச்சி செவ்வகத்திச் சாற்றாலுல்கட்டுந்
திட்டமுடன் கட்டினதோ ருப்புக்காரஞ்
செயமான நவச்சார மூன்றுமாட்டி

காச்சப்பா பூணீரு பலமதான்று
கல்லுப்பாஞ் சிவஉப்புப் பலமதான்று
நீச்சப்பா காரியுப்புப் பலமதான்று
நிலையான சூடனிற் பலமதான்றே. (18)

ஒன்றுகக் கண்டதுக்குச் சமன்தான்கேளு
உறுதியாங் களிச்சுண்ண மொன்றுய்ச்சேர்த்து
நன்றுக வெண்கருவு மெருக்கன்பாலும்
நல்லதெளி வுண்டாகுங் குருத்தான்போட்டுக்
கொண்டாட்டிச் சாமமென்று விவ்லைதட்டிக்
குருவாகு மூழப்புடத்திற் பின்புசொல்வேன்
சென்றுன வவ்வதுவிட்டு ஆட்டிவில்லை
திறமான ஐங்குணைக்குள் சுண்ணங்காணே. (19)

காணவே சாயவேர் கொழுஞ்சிநொச்சி
கற்றுழை யிதுதாலுந் தூளாயாட்டி
பூணவே அரிதார னீருஞ்சுதம்
பூரமொடு வெடியுப்புச் சுண்ணம்தாலுந்
தோணவே பூசிட்டுத் தூளிவ்வைத்துச்
சுணங்கனிறும் புடமிட்டு வங்கம்நீறும்
பேணவே யிரண்டுக்குங் கருநொச்சிக்கும்
போனயிருவங்கம் வலியும்பாரே. (20)

பாரப்பா வங்கநீறு தன்னைவாங்கிப்
பாய்ச்சுவாய் கட்டினதோர் சூதம்பாதி
சேரப்பா துருசுவெள்ளை வீரங்கெந்தி
சீலரெக்கு லிங்கமொரு பெட்டுக்கொன்று
சாரப்பா பழச்சாற்று லாட்டிவில்லை
சாதகமாய்க் குப்பிக்குள் ளிட்டுநன்றுய்ச்
சேரப்பா அப்பிரகங் குமரிச்சாற்றுல்
செயலாகப் பூசிரவி யுலரப்போடே. (21)

உலர்த்தியபின் செங்கல்தூள் சட்டியிட்டு
உரைப்பாகக் குப்பிதனை நடுவேவைத்து
மலர்ந்ததொரு மூருக்கம்பூத் தூளால்மூடி
வளமாகச் செங்கல்தூள் மேலேயிட்டு

மலர்ந்தசார் மேலோடு மூடிச்சீலை
மண்செய்து யதுப்பேற்றிச் சிவனேப்போற்றி
அலர்ந்தகலை சந்திரோத யந்தானிந்த
ஆவரையின் விறகிலல் சாமம்ரெண்டே. (22)

ரெண்டாலுல் சிவந்தபதம் மூருக்கம்பூப்போல்
இருக்குமது வெள்ளியிலே யேழுமாத்து
தண்டாக நாகமிந்தப் படியேபண்ணு
சாதகமாய்ச் சூதமிந்தப் படியேசெய்தால்
நன்ரூன சென்தூர மாகும்பாரு
நலமான விட்டகுறை யார்க்குமல்லால்
சண்டாளப் பயல்களுக்குப் பலியாதய்யா
சாத்திரமுங் கிட்டாது தயங்குவானே. (23)

தயங்காமல் செய்கின்ற வாதிக்கல்லாந்
தப்பாது பத்தரைக்கு மேல்கிட்டாது
சேயங்கா ணுஞ் சித்தருக்குக் கமலமாத்துத்
திறமான ரிசிகளுக்குக் கோடாகோடி
பயங்கா ணு மூலகத்தோர் செய்யமாட்டார்
பத்தரைக்கு மேலேது கிடையாதய்யா
மூயங்காமல் சிவயோகி பெரியோராலுல்
மூறையான சித்தருக்கு யெய்துந்தானே. (24)

பாசாணச் சேந்தூரம்.

தானேகேள் சங்கம்வேர்க் கொழுந்தோடொக்க
தைவேளை நவச்சார மிணங்கண்சுண்ணம்
மானேகேள் துருசுவெள்ளை வீரம்பூரம்
மான்செவியின் கள்ளிச்சா ரதனுலாட்டி
மானேகேள் நாகத்தைப் பூசிச்சீலை
மண்செய்து குக்குடத்தில் மாண்டுபோகும்
மானேகேள் எடுத்துப்பார் வெண்மையென்ன
அறிந்துபார் சேந்தூரப் போக்கைத்தானே. ()

போக்கான நாகபற்பம் பலந்தானென்று
பூரமொடு சவ்வீரம் கெந்திலிங்கம்

பாக்கான தருசுவெள்ளை லவணச்சுண்ணம்
பரிவான வெண்காரம் வங்கபற்பம்
நாக்கான நவச்சாரஞ் சிலையுஞ்சூதம்
நலமான மால்தருசு யிந்திரன்பூச்சி
தாக்கான பழச்சாற்று லாட்டிமூன்போல்
சாதகமா யெரித்திடவே செந்தூரமாமே. (26)

ஆமப்பா செம்பிலிடி விராகண்மாத்து
அரகரா நோயெல்லா மகன்றுபோகும்
ஓமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர்பண்ணி
ஓகோகோ லிங்கத்தைக் கட்டலாகுந்
தாமப்பா வாதிகளே மூன்றாற்மாத்து
தாண்டவமாம் வழலைபட்டால் மேலேயேறும்
காமப்பா லாசைகொண்ட சண்டாளர்க்குக்
காணுது கெதியில்லை கடினந்தானே. (27)

கடினமாய் வங்கத்தை யுருக்கிநன்றாய்க்
கசப்பான வேம்பின்சா றதனில்சாய்த்து
துடினமாம் வீரமாரி தாம்பவெள்ளை
துடியான தருசுநீர் மூன்றுஞ்சேர்த்து
படினமா மிண்டஞ்சார்தன்னுலாட்டிப்
பலமொன்று வங்கத்தின்மேல் கவசித்தேதான்
கடினமா மூழப்புடத்தில் தாக்கிவாங்கி
கசடற்ற திருநீறுபோ லாகுமென்னே. (28)

யெண்ணேவு பற்பத்தால் கோடாகோடி
லெக்கில்லை கட்டுமூதற் செயநீர்பற்பம்
பண்ணேவு செந்தூரங் கோடாகோடி
பாசாணஞ் சூதமொடு நாகஞ்சாகும்
உண்ணேவு நோய்களெல்லா மகண்டுபோகும்
உத்தமனே கவர்கோடி தொந்தஞ்செய்தால்
நண்ணேவு யித்தனைக்கு மறிந்தோன்வல்ல
நன்றுச்சு யிந்நூல்தான் யெய்துவோர்க்கே. ()

புத்தி.

யெய்துமென்று சூத்திரந்தா னாறுங்கேளு
யிடும்பான மடையருக்குக் கிட்டாதப்பா
யெய்துமென்று யிந்த நூல் பெருமைதன்னை
யியம்புதற்கு நாவிணல் முடியாதப்பா
யெய்துமென்று லோகத்தில் கோடிக்கொன்று
யிருக்கின்ற பெரியோர்க்கு யெய்துமின் னூல்
யெய்துமென்று சாத்திரத்தைக் கேட்டாலுந்தான்
இவ்வலையென்று ஆணையிட்டு யிருப்பார்தானே ()

இருப்பார்கள் பெரியோரை வணங்கி நித்தம்
இன்பமுடன் பன்னிரெண்டு வருடங்காரு
சிரிப்பார்கள் மனதுள்ளே நடத்தைகண்டு
திறஞ்செய்வார் நூலீந்து சீடனென்று
செப்புவர்கள் நல்லகுண மானுல்சொன்னேன்
சாயுட்சிய பதம்பெற்றோர்க் கெய்துமின் னூல்
வெருப்பார்கள் போலிருப்பார் வேதைகண்டோர்
வேணபடி முறைசெய்வார் விபரங்கேளே.(31)

கேளப்பா நவலோக மாரணந்தான் சொன்னேன்
கெடியான வயித்தியந்தான் யிரு நூற்றைந்தில்
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செந்தூரந்தான்
திறஞ்சொல்வேன் இரும்புக்குத் தாரங்கெத்தி
வாளப்பா வெள்ளியிரு வங்கத்துக்கு
மால்தேவி வெடியுப்பு வெள்ளைசீனஞ்
சூளப்பா செம்புக்குக் கெந்திவங்கஞ்
சூதமொடு துருசுவெள்ளைச் சாரமூன்றே. (32)

யேக மூலிகை.

சாரமொடு நாகத்தைத் தாக்கிக்கொல்லுஞ்
சதாசிவமாந் தங்கத்துக் கண்டநீரால்
காரமொடு அப்பிரகம் நிமிளைசாகுங்
கண்டபடி பித்தளைக்குக் காட்டக்கொல்லும்
பாரமல்ல யேகமூ லிகையைக்கேளு
பாசாணம் நவச்சாரம் சீனம்பூரம்

வீரமொடு புழுகுவெடி யுப்புக்காரம்
விதமான சூதம்பூ னீரும்கெந்தி. (33)

கெந்தியொடு வகைவீதந் சமனுப்ச்சேர்த்துக்
கெடியான பழச்சாற்றூ லாட்டிணமேபோல்
பந்திவிட்டுச் செய்யாதே மருந்தைப்பூசிப்
பச்சிலேயி லுல்நீறு சொன்னதெல்லாம்
மூந்தியிந்தக் குருச்செய்தா லுறுதியாகும்
மூறையான வயித்தியத்தி லொன்றும்பொய்யா
அந்தியென்ற சூருசுநீர் கூடச்சேரு
அகாரா வயித்தியத்துக் காணிதானே. (34)

செய நீர்.

ஆணியாஞ் செயநீரை சொல்லக்கேளு
அப்பனே புலத்தியனே ஆதம் ஆட்டுப்
பாணியாம் நவச்சாரங் காரஞ்சீனம்
பாரன்ன பேதிவெடி யுப்புமொன்றுய்க்
காணியாஞ் சாற்றூலே யாட்டிவில்லை
கனமான பீங்காணுக் குள்ளேசாணி
ஊணியே மூன்றுநாள் சென்றபின்பு
ஓகோகோ கட்டுவகைச் செயநீராச்சே. (35)

ஆச்சென்ற செந்தூர நீரைக்கேளு
அப்பனே சீனம்பூ நீருவீரம்
வாச்சென்ற மடல்தூத்தம் நாகங்கெந்தி
மனுசிலேசெய் சூதமினை பழச்சாற்றூட்டிக்
காச்சென்ற பீங்கானில் நீரைவாங்கு
கரையில்லாச் செந்தூர மூடிக்கலாகும்
வேச்சென்ற மெழுகுவகை நீரைக்கேளு
வெடியுப்பு நவச்சாரங் காரமாமே. (36)

காரமாம் வன்னிகற்பங் கட்டச்சொல்வேன்
கைக்கடங்காச் சரக்கெல்லா மெழுகாய்ப்பண்ணு
காரமாங் மிளகுதக் காளிமேனிச்
சாறுடன் பனங்கள்ளு செருப்புக்கையான்

சாரமாய்ச் சம்பளச்சார் மூலைப்பால்கத்தான்
சாதகமா யெடுத்துச்சார் வைத்துமேதான்
வாரமாய்ச் சுருக்கிடுநீ யொவ்வொன்றுக
மகத்தான சுத்தியப்பா லிங்கங்காணே. (37)

காணப்பா லிங்கமது சுத்தியானால்
கருக்கேகளு துருசுவெள்ளை யிணங்கன்சுண்ணம்
வேணப்பா சூடநீறு வங்கபற்பம்
விரிவான நாகபற்பஞ் சீனம்வீரந்
தூணப்பா பூநீறு கட்டினதோருப்புச்
சுயமான பழச்சாற்று லாட்டிப்பூசி
பேணப்பா மஞ்சளுட கருவில்வைத்துப்
பிலமாக ஆரைபெரும் பாலையாட்டே. (38)

ஆட்டியே மூட்டைதனைப் பொதிந்துசீலை
யப்படனே செய்துலர்த்திப் புடந்தான்கோழி
மூட்டியே யெடுத்துப்பார் களங்கமாகும்
முன்னேது பின்னேது லிங்கத்தாட்டு
ஊட்டியே செம்பிலிட்டு வெள்ளிசேர்ந்தா
லுறுதியடா விராகன்மாத் தொக்கும்பாரு
தேட்டிலே யிதைத்தேடு வேதைகாணுஞ்
சிவசிவா சாரத்தின் கட்டுத்தானே. (39)

சாரக் கட்டு.

தானென்ற தொட்டாக்கால் வாடிச்சாறும்
தைவேளை யாரைகுளி தாமரையுங்கையான்
மானென்ற யோட்டிலல்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்கு
மாசற்ற தந்தம்போல் கட்டுஞ்சாரம்
ஊனென்ற உயிர்வாங்கும் நாகந்தன்னை
யொருகோடி தொந்தமுதல் கோடாகோடி
வானென்ற மூடிவரைக்கு மோடுமப்பா
மகத்தான சாரத்தின் மார்க்கந்தானே. (40)

மார்க்கமென்ன தாளையுட சாறுவாங்கி
வளமான கரியுப்பைக் கட்டிப்பாரு

பார்க்கவென்ன சீனம்வெடி யுப்புக்கட்டு
மால்தேவி கெந்தகமும் மாயும்மாயும்
நீக்கமில்லை சூதமொடு வங்கம்நாகம்
நீலகண்ட நூறுபத்து ஞலுஞ்சாகும்
தாக்கிஞல் கோடான கோடிதொந்தத்
தாண்டவமாஞ் சித்தகத்தி ஆணைசீந்தி. (41)

சீந்தியுடன் புளியாரை செம்பசளைக்கொத்தான்
சிறுகீரை வல்வாரை சிறுபுட்காலை
காந்திநெல்லிக் கோவைவிதாட்டி தாங்கிகுள்ளி
கையான்நீர் மூள்ளிதும்பை வேளைநீலி
சீந்தியென்ற தொட்டிமணி தாங்கிமத்தை
செம்மூள்ளி அகத்தி நிம்பம் பாலைமேனி
விந்தியென்ற காக்கைமூன்னை யருகுபாகல்
விஷமூங்கில் வெந்தோன்றி பழச்சார்மல்லி. ( )

மல்லிசதுரக் கள்ளிசிறு சின்னிகன்னி
மாவுலிங்கு ஆலமூத்தஞ் சவரிதும்பை
வில்வலதலை காணியொட்டி நெறிஞ்சிவாடி
மிகநெருட்புக் குன்றிதுத்தி சங்குநாகல்
கொல்லங்கோ வைக்கிழங்கு பிரண்டைபுங்கு
குறட்டையல்லி பெருநெறிஞ்சி கொன்றைவேலி
புல்வாமை ணைக்குமேய்க் குமட்டிப் பூநாகப்
பூவரசு கொடியலரி சங்குயிண்டே. (43)

இண்டுகஞ்சா பிரண்டைதில்லை கன்னிகள்ளி
யித்திசிவந் தல்லிமான் செவியின்கள்ளி
வண்டுகொல்லி யாவனைதக் காளிபண்டி
மாதளையுஞ் செங்கள்ளி அல்லிமின்னி
சண்டைபெற்ற அழுகண்ணி தொழுகண்ணியோடு
சாங்கமாங் கரந்தைநங்கை பொரியானங்கை
கண்டுபிரட்டி யெருக்கலையு மூள்ளி
காட்டாமணக்கு மொசுமொசுக்கை கோழியெண்ணை.

யெண்ணவே ழுவிணைதான் கோடாகோடி
யிலக்கில்லை யெழுதவென்று லெண்ணுல்கூடா
மண்ணைமா வேளைச்சார் தன்னைவாங்கி
மாட்டுவாய் லவணமொன்று காரசாரம்
பண்ணவே வெடியுப்புச் சீனங்கண்டர்
பாய்ச்சியதை செம்புக்குப் பூசிஓட்டில்
கிண்ணவே புடமிதுநீ கோழியாக
செம்பூறல் பறந்தோடுங் கனகந்தானே. (45)

கனகமென்ற நாகஞ்சாம் வங்கங்கட்டுங்
காரியுப்பு மணியாகுஞ் சூதங்கட்டும்
அனகமென்ற அறுபத்து நால்சரக்குமாழும்
அப்பனே யினமறிந்து மெழுகுபற்பம்
கனகமென்ற செந்தூரஞ் செயநீர்கட்டுங்
கரையில்லை கோடான கோடிவேதை
கனகமென்ற பூமியிலே ழுளைத்தழுவி
ணைமுறையாய் மூன்சொன்ன படியேபாரே.(46)

பாரப்பா ஒவ்வொன்றுப் மூலியெல்லாம்
பாவிவாகக் கட்டுமொவ் வொன்றுகக்கோடி
சாரப்பா யிதையெல்லாம் பாடப்போய்தாம்
தாரணியி லின்னுலே விடாமலய்யா
காரப்பா வென்றுசிவன் சித்தர்கையில்
காட்டாமல் ஒழித்துவைத்தார் குகைகள்தோறும்
ஆரப்பா யின்னுல்தான் கிட்டாதப்பா
அரிதரிது யோகிக்கு யெய்துமாத்தே. (47)

மாத்தான அரிதாரம் களங்கமாகும்
மேனிசிலையும் பற்பமாம் லிங்கங்கட்டும்
மாத்தான பாசானங் கட்டுஞ்சீனம்
வங்கமொடு சாக்கெல்லா மொவ்வொன்றுக
கூத்தான யேகழு லிகையிலுலே
குவித்தாடுத் துருசுயென்ற ராசாவாலே
சேத்தாடு யினமறிந்து வேதைபாரு
திறமிதுதான் திறமிதுதான் பலிக்குப்பாரே.( )

பலித்தகென்ன ஆணவத்தால் நூலியாதே
பரமான ரகசியத்தை வெளிவிடாதே
கலிக்கியுக மாவதென்ன அதர்மத்தாலே
காணத்துக் கேயெண்ணத்தன்மையாலே
வலிக்குரங்கு ஆனதென்ன மாய்கையாலே
மனமொன்றிப் பூரணமாய் வாசியூதி
யொலித்திட்டுச்சிதப்பாமுங் கண்டுபாரு
ஒருதாளும் பிறவாத யோகிதானே. (49)

தானென்ற மனமல்லோ சத்திருபஞ்
சார்ந்துகொண்டு கேசரிதான்சிவமூமாச்சு
பூனென்ற நின்றவிடம் மவுனமாச்சு
பூரணத்தின் கூட்சமித்துசித்திமுத்தி
வீனென்ம மாத்தெல்லா மேதுண்டாச்சு
விட்டகுறை பிர்மரு ரெழுத்துமாச்சு
கானென்ற திதிரலே யெல்லாமாச்சு
கண்டறிநீ நிற்குணத்தின் கூட்சந்தானே.(50)

உப்புப் பற்பம்.

கூட்சமென்ற மூருங்கையிலைச் சாருவாங்கிச்
சுண்டிடவே மூலைப்பால்விட் டறிக்காய்ந்து
கூட்சமென்ற உப்பதனை யரைத்துவில்லை
சுயமான குக்குடத்தில் வெளுத்துநீறும்
கூட்சமிது பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
கூட்டிவாய் வாயுவொடு மந்தம்போகுஞ்
கூட்மதாய்த் தீருமடா பற்பத்தாலே
தூளைகோடி யினமறிந்து வேதைபாரே. (51)

வேதையது பாய்ச்சவென்றூல் செந்தூரங்கேள்
வெளுத்ததொரு உப்பினுட களஞ்சிதாலு
வாதியென்றூல் செய்தொழிலைக் கண்டுபாரு
மேனிலையுஞ் சேய்கூதம் வெங்காரம்வீரம்
பாதையிது கெந்தகமும் பூரம்லிங்கம்
பாரிவாதக் கால்களஞ்சு பழச்சாற்றூட்டி

வேதையென்ன நவச்சாரம்மூன்போல்செய்து
விரைந்தாட்டத் தங்கமதாங்கருவைக்கேளே.( )

கருவென்ன நவச்சாரந் தன்னைவாங்கிக்
கானகத்தின் மூருங்கிலச்சாறதனைவிட்டுக்
கருவென்ன கல்வத்தி லாட்டிநன்சூய்க்
கனமான விலைசெய்து உலர்ந்தபின்பு
தருவென்ன பூநீற்சூ லெரித்துவாங்கு
தந்தம்போல் கட்டும்நவச் சாரந்தானும்
மருவென்ன நாகந்தான் கண்விட்டாடும்
வளமான ரவியப்பா ஊறல்போமே. (53)

உறல்போனஞ் செடனீரால் சரக்கெல்லாஞ்சாம்
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே மூலியாலே
நாறல்போங் கெந்தகமூந் துருசுங்கட்டும்
நன்சூக பாஷாணவி லிங்கங்கட்டி
நிறல்போம் நாகமது கண்விட்டாடுந்
சிலைபூரஞ் சூதமொடு வெவ்வேறுவர்ணம்
மாறல்போ மினமறிந்து வேதைபோசு
மாத்துயசு மூன்சூகும் பசும்பொன்னுமே.(54)

பசும்பொன்னுங் காணிசிறு கீரைச்சாறு
பண்பாக வாங்கிடுவாய் படியொன்றப்பா
கசும்பொன்னுஞ் சாரத்தை யரைத்துருட்டிக்
காய்ந்தபின்பு சுண்ணாம்பி லெரித்துவாங்கு
வசம்பொன்னு நவச்சாரம் மூழுக்கட்டாச்சு
வாதியென்சூ விதுபாசு தொழிலோகோடி
நிசம்பொன்னு மெருக்கிலக்கிப் படியேபண்ணு
நீலிக்கு வேஷக்கு மிப்படி நீசெய்யே. (55)

இப்படியே செய்துபார் ஆரைமல்லி
யிண்டுவெள்ளைச் சாரணைக்கும் பிரண்டைகோவை
சொல்படியே செய்துபார் மூலிகையிரண்டே
சொல்லொன்றுந் தப்பாது சாரங்கட்டும்

மெய்யப்பா வெந்தோன்றி துத்திக்குங்கட்டும்
வெற்றிலைக்குஞ் சங்குக்கு மிப்படியேகட்டும்
அப்படியே செய்கின்ற சாரத்தாலே
அரகரா கோடிவித்தை அறன்சொன்னதோ. ()

சொன்னதே யெந்தனுக்கு யீசன்தானுஞ்
சோர்வில்லை புலத்தியனே உனக்காய்ச்சொன்னேன்
பொன்னுகப் பூத்ததொரு வேலைச்சாறு
புகழ்பெரிய சூதத்தைக் கட்டுங்கட்டும்
பொன்னை துருசுவெள்ளை உப்பிலேலே
பூரமொடு நவச்சாரம் லிங்கங்கட்டும்
கல்நாரு கெந்தகமூந் துருசுதேவி
காரியுப்பு வெடியுப்பு சீனஞ்சாமே. (57)

சீனமென்ற தன்றிமற்ற சாக்கெல்லாஞ்சாம்
சிவசிவா ஒவ்வொன்றுல் கோடிவேதை
பாணமென்ற பூசையினுல் சத்திதீட்சை
பார்க்கின்ற ததனுலே தேவிதீட்சை
ஊணமென்ற பேச்சேது ஆசையாலே
உருவழிந்த தெதுனுலே கர்மத்தாலே
மானமென்ற சொல்லேது ஞானத்தாலே
மாழாம லிருப்பதுதான் வாசியாலே. (58)

வாசியென்ற பேரேது யோகத்தாலே
மவுனமென்ற ஒளியேது ஊமையாலே
காசியென்ற பதியேது மூலத்துள்ளே
கனிந்தவிடங் கேசரத்தே காசியாச்சு
நாசியென்ற யிடமேது சுழினைமீதில்
நாடிநின்ற விடமல்லோ காசியாச்சு
தேசியென்ற திருநாம மேதுனுலே
சிதம்பரத்தில் நடனவொலி சென்றபோக்கே.( )

சென்றுசென்று பூரணத்துள் நடக்கையாலே
சிவசிவா சிவயோகி சித்தாச்சு
நன்றுநன்று பெரியோர்க ளிப்படியேசெய்வார்
ஞானியென்று லிந்தநூல் வைத்திருந்தோர்

கண்டுகண்டு மனந்தேறி நிலையில்நிற்கக்
காரணமும் பூரணமுங் கண்டபோர்கள்
ஒன்றுமொன் றுஞ் சொல்லார்கள் யெழியோர்போல
உலகத்தில் கோடிக்கொன் றிருப்பார்தாமே. ()

இருப்பார்க ளவரிடத்தி லிந்தநூல்தான்
யிருப்பதுவே யல்லாமல் கிட்டாதய்யா
இருப்பார்க ளில்லறத்தோ டெல்லாஞ்சேர்ந்து
யிருந்தவர்கள் மணமறிய வெகுநாள்செல்லும்
இருப்பார்கள் வருமையற்றுப் பித்தன்போல
யிருதயத்தில் மனங்கலங்கா திருந்துகாட்ட
இருப்பார்கள் பூரணமாய் லலாடமீதே
யிருதயத்தில் நகைசெய்தால் பாழாம்பாரே. ()

பாழாகி நகரெல்லாஞ் செந்தீப்பற்றும்
படைமன்ன ரரசிழந்து பஞ்சநாடாம்
கோழாகி யிறுக்கமூண்டா மழையுமில்லை
கூத்தாடிச் சிலம்பத்தொழில் கொள்ளைபோல்
மாழ்வார்கள் பொியோரைத் தானசித்தோர்கள்
மாழ்வதில்லை வணங்குநித்தஞ் சிந்தையோர்கள்
வாழ்வார்கள் வீரமூண்டாய்ந் தண்மங்கோடி
வாழ்ந்திருக்கும் பொியோர்க ளிருந்தவூரே.

நாக பற்பம்.

இருந்தவூர்க் குளங்கணையில் குளிர்ச்சியான
யிசங்குநளிர் மால்தேவி துருசுவெள்ளை
பருந்துவது மான்செவியின் கள்ளிச்சாற்றில்
பதமாக ஆட்டியே நாகத்தப்பிப்
பொருந்துமண் சீலைசெய்து குக்குடத்தில்
புடம்போடு யிப்படியே புடந்தானேழும்
மருந்துமது பொருமியப்பா தவளநீரும்
மாசற்ற நாகபற்பம் தொட்டுக்கொண்டே. (63)

ஒன்றுள மலைசிலைசேய் சூதம்பூரம்
உருவான காரியுப்பு வீரம்லிங்கம்
நன்றுள கெந்தகமும் சேக்குக்காரம்
நலமான துருசுவெள்ளை பழச்சாற்றிலே

சென்றூட்டு சாமமொன்று அரைத்துவில்லை
திறமான குப்பிக்குள் சேந்தூரந்தான்
மன்றூடந் திவ்வேநட ராசர்பூசை
ஆயிகண படிக்கும்வது கணுக்குந்தானே. (64)

தானென்று செந்தூரஞ் செம்பிலூட்டித்
தாக்கக்கேள் சகலசுண்ண மெழுகைவாங்கி
காணென்ற கட்டுப்புக் களஞ்சிநாலு
காரமொடு நவச்சாரங் களஞ்சிரெண்டு
தோனென்ற துருசுவெள்ளை களஞ்சிரெண்டு
துடியான அரிதாரம் வெள்ளையொன்று
பானென்று கட்டினதோர் கெந்திநாலு
பழச்சாற்றி லாட்டிரவி யுலரப்போடே. (65)

வெள்ளி வேதை.

போடப்பா உப்பாகுங் கட்டினதோர்சூதம்
புகழாகக் களஞ்சிரெண்டு தேனுலாட்டிச்
சாடப்பா வெள்ளிதனில் மஞ்சாடியூட்டித்
தாக்கினதோர் வெள்ளிசெம்பு எழுமூனுங்
கூடப்பா மஞ்சாடி தங்கந்தானும்
குறையாது மாத்தேழு பசும்பொன்னணி
ஆடப்பா யிந்தவித்தை வாதிசெய்தால்
அரிதார வெள்ளையினில் கேட்டிடாயே. (66)

கேட்டிடாய் மிளகுசா ரணையின்சாறு
கெடியாக வாங்கி அரி தாரந்தன்னை
ஆட்டிடாய் சாமமொன்று வில்லைதட்டி
அழகான கவுதாரிப் புடத்தில் நீறும்
நீட்டியப்பா வெள்ளிதனில் களஞ்சிகொண்டு
நிலையான மாத்தாறுங் காணுங்காணும்
பூட்டியதோர் பூட்டெல்லா மிதுவேபூட்டு
பூணுமாம் ஆனையிலை குறட்டையிலைவாங்கே ()

குறட்டையொடு பெரும்பாலை பிரண்டைபூனீர்
குழம்பாக மெழுகுபோ லரைத்துநன்றாய்த்
தறட்டிபோல் தருசுக்குக் கவசங்கட்டிச்
சூட்டப்பா கவுதாரிப் புடத்தில்நீறும்
பறட்டையிலைக் கிப்படியே தருசுநீறும்
பாரப்பா தருசுவெள்ளை யாடுங்கூத்து
திறட்டாக அன்புருகிச் சிவனேகாக்கிச்
செய்தவத்தால் வாதிகளே சித்தியென்றே (68)

சித்தியென்று தருசுவெள்ளை யாசாணலே
செயபடாகுந் சாக்கு அறு பத்துநாலும்
மூத்தியென்ற சூத்திரந்தா னாறுமின்னால்
மூக்கியமுள்ள பெரியோர்க்கு யெய்துப்பாரு
பத்திவிட்ட யிடும்பருக்குக் காணுதொன்றும்
பலியாது நூல்தானுங் கிட்டாதய்யா
அத்திதனை யுரித்தணிந்த யீசன்சொன்னர்
ஆத்தாளு மப்படியே சொன்னள்பாரே. (69)

சொன்னள்பார் புருவமென்ற லலாடமீதே
தூங்கவே கட்டுமுறை செயநீர்பற்பஞ்
சொன்னள்பார் செந்தூர மெழுகுகோடி
சொரூபத்தில் வேதையிடப் பொன்னுண்டாக
சொன்னள்பா ரித்தனையும் வெவ்வேறுகச்
சூட்சமமாய் வெள்ளிவித்தை சூட்டினள்கேள்
சொன்னள்பார் மிளகுசா ரணைச்சார்வாங்கிச்
சூதத்தைப் பலம்நிறுத்து ஆட்டிஆட்டே. (70)

ஆட்டுவாய் சாமமொன்று மெழுகுபோல
அப்பனே கோவையுட கிழங்கில்வைத்து
மூட்டுவாய் மனஞ்செய்து ஞானியென்ற
முக்கியமுள்ள புடமிடவே களங்கதாகும்
கோட்டுவாய் கோவையுட கிழங்கையாட்டிக்
குழம்பாகக் காடிதனில் கலந்துகொண்டு
நீட்டுவாய் சாரமது களஞ்சிசெண்டு
நிலையான குகையதனில் செம்பைவைத்தே. ()

செம்பின் ஊறல் போக்க.

செம்புவைத்து உருக்கிநன்ருய்ச் சாய்த்துப்பாரு
திறமாக யீரஞ்சு தாமேசெய்தால்
வம்புசெய்யு மூறலெல்லாம் பறந்தேபோகும்
மாசற்ற படிகம்போல் வெள்ளோயாகும்
மூன்புசெய்த ரசக்களங்கைச் செம்பிலூட்ட
மூக்கியமாய்த் மாத்திருபத் தஞ்சேயாகுஞ்
செம்பினுட வூறலற்று வெள்ளியாலுல்
சேறாசங் கட்டுமதில் பதினெட்டாமே. (72)

பதினெட்டா பிச்செம்பு சமனுய்ச்சேரு
பத்தரைதான் குறையாது ஆனிக்கட்டா
யிதினெட்டாம் பாசாணந் தன்னைக்கட்ட
யியம்புகிறேன் நன்ருகக்களங்கதாக்கு
பதினெட்டாஞ் சிவந்தகையான்தன்னிலாட்டி
வாங்கியே பாசாணந் தனக்குஅப்பி
கதினெட்டாஞ் சீலசெய்து புடந்தான்காடை
கணக்காக யிப்படியே புடந்தானஞ்சே. (73)

புடமஞ்சு மானபின்பு கருவைக்கேளு
பூட்டடா துருசுவெள்ளை கட்டினதோருப்பு
திடமஞ்சு நவச்சாரங் காரஞ்சீனஞ்
சேர்த்தாட்டிப் பூசிதன்ரு யுலரவைத்து
விடமஞ்சு மீலயரைத்து மண்டையோடு
விளம்பரிய அண்டநீர் மூன்றுஞ்சேர்த்து
வடமஞ்சு சுத்தியிரு சீலசெய்து
வணங்கியே சிவன்பாதம் புடந்தான்போடே.()

போட்டபின்பு பாசாண மகத்தாங்கட்டு
பூட்டிவாய் ரசக்களங்கு தன்னைச்சேரு
நீட்டிடவே வெள்ளியது பொய்யாதப்பா
தினைவழித்து படபடெனச் செய்யாதேதீ

நாட்டமே யினங்கண்ட வாதியாலல்
நலமான வேதையப்பா திறமதாகும்
பாட்டெல்லாங் கற்றதொரு வீணைனென்ற
பயல்களுக்கு ஒருநாளும் பலியாதெண்ணே. (75)

பலியாது யென்றுரைத்த குருவேயய்யா
பலிப்பதுதா னுருக்கு நன்றுரய்ச்சொல்வீர்
ஒலியான யிடிசத்தஞ் சங்கிதுணை
உருமுகின்ற வெளியொளியாஞ் சுழினைவீட்டில்
வலியான ஆசைவிட்டுச் சோபந்தள்ளி
மனதுருகிக் கனிந்தாக்கால் பழிக்குமல்லால்
பலியாது துற்சணர்க்குப் புலத்தியனே அய்யா
பாரென்று சிவன்சொன்னர் பகர்ந்திட்டேனே.()

நூல் பெருமை.

பகர்ந்திட்டேன் ஆயிரத் திரணூறு சூத்திரம்
பாடினேன் யெண்ணூறு மூன்னூறு
பகர்ந்திட்டேன் பூனீரு அண்பதுக்குள்
பரிவான களிச்சுண்ணந் திறந்துநன்றுரய்
பகர்ந்திட்டேன் சூத்திரந்தான் பதிணூறுக்குள்
பாரப்பா சுருக்கமென்ற சூட்சனூலே. (77)

நூலான சூத்திரந்தா னூறுமின்னால்
நுட்பத்தில் செய்கின்ற வாதத்தங்கம்
பாலாகும் பசிதீரும் வாதிகளே சொன்னேன்
பாரிலுள்ள வீணருக்கு னூலிப்தாக்கால்
யேழான நரகத்தில் வீழ்ந்துவீழ்ந்து
மிறவாமல் வழிபார்த்து யிருப்பாரப்பா
சேலான விட்டகுறை யெய்திடுவாராகில்
திறமாயென் னூலெல்லா வசமதாமே. (78)

வசமாகு மல்லாமல் புலம்புவோர்க்கு
வாராது வாராது யென்னபட்டும்
கசமால வாதியுடன் வாய்பேசாதே
கருக்குருவாய் வேதைசெய்யு மின் னூல்கிட்டில்

நிசமாகும் பிர்மகுலத் துதித்தோனுகில்
நிலையான சோதிஷன்று மறியமாட்டான்
நிசமான அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தாக்கால்
நிறமாக யின்னுரல்பார்த் தேறுவானே. (79)

யேறுவார் பெரியோர்கள் ஞானயோகி
இந்தநூல் கிட்டாட்டா லெருமைமாடு
சேருவார் பவர்பதத்தில் பன்னிரண்டாண்டு
நிறமாகக் கார்த்தாக்கா லெப்படியுமுன்னே
யேகுவார் குணமறிந்து சேர்ப்பாரய்யா
விட்டகுறை யெல்லோர்க்கு மூண்டோசொல்லு
தேருவாய் விட்டகுறை அறிவதேது
சகத்தினிலிந் நூல்கிட்டில் சித்தன்றானே.(80)

சித்தனென்ற வகையேது புலத்தியாசொல்வேன்
செல்வமென்ற போர்களுக்கு வழலையாதி
கத்தனென்ற போர்களுக்கு ஞானமாதி
கருவென்ற வித்துக்கு நாதமாதி
பத்தனென்ற பேரேது கனிந்தால்மூலம்
பணிந்திதிலுல் பூரணமாம் பார்த்துக்கொள்வாய்
மூத்தனென்ற சிவயோகி யேதுரைவே
மூனைமடக்கி மனமுருகி மூத்திகாணே. (81)

வெள்ளி வேதை.

காணவே நவச்சாரம் வீரம்வெள்ளை
காரமுடன் சூதமைந்துஞ் சமனுய்ச்சேர்த்து
பூணவே கோவையுட கிழங்குநீரால்
புகழாக அரைத்துவில்லை நன்றூய்க்காய்ந்தால்
பேணவே கோவையுட சாம்பலிலேவைத்துப்
புடமிடுவாய் கவுதாரி களங்கதாகும்
தோணவே படிகமாஞ் செம்பிலூட்டு
சுத்தவெள்ளி பதிறுமாத்தாம்பாசே. (82)

துருசுச் சுண்ணம்.

மாந்தாகுங் கண்டங்கத் திரியின்வேரும்
வளமாக அரைத்ததனைத் துருசுக்கப்பி

போத்தான சீலசெய்து காய்ந்தபின்பு
பூட்டுவாய் காடையொரு புடத்தில்சண்ணம்
வேத்தாக யிப்படியே வீரஞ்சேர்த்து
வேண்டமட்டுந் தொந்தமிடு கடுங்காரமாச்சு
சேந்தாலே யிதிலேலே சூநவ்கட்டுந்
செப்பாரிது யிதின்பெருமை தேசத்தோர்க்கே. (83)

தேசத்தோர்க் கித்தொழிலைச் சாவல்லவேண்டாஞ்
செப்பக்கேள் சாயவேர் தன்னுல்வங்கம்
மாசத்து நீறுமடா சூதங்கட்டும்
மால்தேவி துருசுவிங்கம் நாகம்கட்டும்
நீசத்தே வங்கரசம் துருசுவெள்ளை
நிலையாகும் நாகம்லிங்கம் பொன்னுக்காதி
மாசத்தோர் தங்களுக்குச் சூட்சமெல்லாம்
பகர்ந்திட்டே னில்லையடா நாகங்கேளே. (84)

நாகத்தைத்தச் சுந்தரிவேர் வங்கங்காரம்
நவச்சாரம் கானமூருங் கிலேச்சாற்றுட்டி
பாகமா யரைத்தருட்டிப் பொதித்துதன்னுப்பி
பத்தெருவில் புடமிடவே பார்க்கலொன்னு
நாகத்தை யூட்டிவிடி மணிபோல்வெண்மை
நல்லசெட்புக் கொன்றிடவே யூற்றீருகும்
பாகத்தைச் செய்துபின்பு சாக்கெல்லாங்கட்டும்
பரமான மூலிகைக்கு யெல்லாஞ்சாருங்
கானகத்தின் மூலிகைக்கு யிப்படியேயாகுஞ்
கல்துரும்பை மூலிக்குங் கணையில்லாதே. (85)

எல்லாம் பேக மூலிகை யென்பது.

கணையில்லா வெடியுப்பு நவ்சூய்க்கட்டுங்
காட்டுள்ளி வசம்பிலையுங் கொல்லுங்கொல்லுத்
தூறையெல்லாம் பேய்ப்பிரட்டிக் கொத்தான்மிட்டான்
தூதுவளையோ டெத்தெத்த மூலியெல்லாம்
வணையில்லாச் செய்தியண்டா மேதன்சூக்கால்
அப்பனே யேகமூலிகையிலேதான்
மூறைவில்லை சொல்லக்கேள் புலத்தியனே அய்யா
மடக்கலாங் கோடிவித்தை தெரிந்தந்தானே. (86)

கோடிவித்தை தொத்தங்கள் செய்யவேண்டிக்
கூறுகிறேன் பூனீற்றை வாரிக்கொண்டு
ஆடியிதை உத்தமமாந் தாளிச்சாற்றூல்
அரைத்துருட்டி வில்லைதட்டிப் புடத்தைப்போடு
வாடிநீ தியாதே அஞ்சுதர மாலுல்
மகத்தான சுண்ணமாஞ் சமனுய்க்கண்டீர்
காடியே சவ்வீரம் பூரப்பிரண்டுங்
கால்களஞ்சு முன்சாற்று வாட்டுவாயே. (87)

ஆட்டியே வில்லைதட்டிச் சுண்ணத்துள்வைத்து
அகரா யெரித்திடவே சுண்ணமாச்சு
பூட்டியே சூத்திரத்தில் சொன்னமார்க்கம்
பொய்யல்ல டெய்யாகும் புலத்தியனே அய்யா
பூட்டுவாய் துரைதோறு மிந்தச்சுண்ணம்
புகழ்பொரிய யீசுபரனர் சொன்னவாக்கு
நாட்டியே சுருக்காகும் பாருபாரு
நல்லசுண்ண மிக்கருவை நவிலொண்ணுதே. (88)

நவிலுகிறேனுந் சிப்பிக்குள் சூடனிட்டு
நன்றுன செலம்வாங்கி செலத்துக்குள்ளாய்
நவிலுகிறேனுங் காியுப்புச் சீனமோடு
நவச்சாரம் வெடியுப்புப் போட்டுக்கிண்டு
நவிலுகிறேனும் அதுப்பேற்றி யொித்துவாங்கு
நன்றுகக் கட்டுமிந்த உப்பிலுலே
நவிலுகிறேனும் நவிலுகிறேனும் செந்தாரஞ்செயதீர்
நலமாகக் கட்டுவெகு வேதையாமே. (89)

குருச் சுண்ணத்தா லாகு மென்பது.

ஆமப்பா கோடான கோடிவித்தை
ஆடலா மூப்பினுட ஆட்டுஆட்டு
சாமப்பா வெள்ளருள்ளி நொச்சிகோடி
சாரையண்டங் காக்கைமயி லுடும்புஆந்தை
காமப்பால் பச்சோந்தி கோழிபுல்வாய்
கடுவாய்மீன் மூயலறுனை வாலான்கின்னா

ஓமப்பா சாணிப்பூ ணுகங்கொக்கு
உள்ளொட்டிச் சீவசெந்து வென்றுதெல்லாம் ()
யென்றுதெல்லா மொவ்வொன்றுய்த் தயிலம்வாங்கி
யிணங்கன்றவச் சாரமிரு பத்துநாலுங்
கண்டுதெல்லாம் வெவ்வேறே சுருக்குத்தாக்கு
கட்டுமுடா கோடிவித்தை கரைகொள்ளாது
யென்றுதெல்லாஞ் சகலகுருச் சுண்ணம்வேணும்
யிழுக்கிழுக்கத் தொந்தங்க ளனேகங்கோடி
யுன்றனக்குப் பொதிகைதனில் சொன்னரீசன்
யுப்பளேன புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன்.
சொன்னதொரு மாங்கிசத்தின் தயிலஞ்சொன்னேன்
சூட்சமாய்ச் சொந்தாரம் பற்பஞ்சொன்னேன்
சொன்னதொரு யேகழே லிகையின்போக்குச்
சூட்டினேன் கட்டுமுதல் களங்கஞ்சொன்னேன்
மன்னதொரு தேவியுட பூசைசொன்னேன்
மனந்தானும் நிலைசொன்னேன் ஞானஞ்சொன்னேன்
விண்ணதனை நித்தநித்தம் பார்க்கச்சொன்னேன்
வினவியதோர் சிவரூபக் குணஞ்சொன்னேனே.

செம்பில் வெள்ளி வேதை.

குணஞ்சொன்னேன் பொரியோர்க ளிருக்குஞ்செய்கை
கூத்தான நடனத்தின் சார்புசொன்னேன்
இனஞ்சொன்னேண் பின்புகேள் மெழுகுமார்க்கம்
யியம்புகிறேன் பொறிகாரங் களஞ்சுநாவு
மணஞ்சொன்னேன் வீரம் பூனீருசூதம்
மேலுசிலேசேய் கெந்தகமூந் துருசுலிங்கம்
தனஞ்சொன்னேண் பூரமொடு மிணங்கன்சினம்
சமன்சேர்த்துப் பழச்சாற்று லாட்டிவாங்கே. (93)

வாங்கியே காண்டிக்குள் போட்டுநன்றுய்
வற்றையொரி பழச்சார்விட் டப்பாகேளு
பாங்கியே யரைத்துருட்டி யிப்படித்தான்நன்றுப்ப்
பத்துவிசை சென்றபின்பு மெழுகுமாகும்

வாங்கியே செட்பிலிடு ஏழுவெள்ளி
மாத்தாகும் பசுட்பொன்னுங் குறைந்திடாது
ஓங்கியே கயிலாசம் கொள்ளைபோச்சு
ஓகோகோ யின்னமொரு செய்திகேளே (94)

லிங்கக் கட்டு வேதை,

கேளுநீ யெட்டிவினை வாங்கிமைத்தா
கெடியான கையான்சார் விட்டு ஆட்டி
வானுநீ சுத்திசெய்த லிங்கத்துக்கு
மாட்டியே காடையொரு புடந்தான்போடு
மானுமே லிங்கமது யிருகிக்கட்டும்
மைந்தனே நாளொன்றில் செய்யுவித்தை
ஆதிமே பாடாவணைத் தளிரோடப்பா
ஆலங்கொழுந்து புல்லாமணைக்கு யிலைச்சாற்றுலே
சாத்தாலே ஆட்டிலிங்கந் தணக்குப்பூசிச்
சாதகமா யிரண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
பாத்தாலே யிப்படியே அஞ்சுபுடமிட்டுப்
பண்பாகக் கோழியொரு புடத்தைப்போடு
மாத்தாலே யெதித்துப்பார் களங்கதாகும்
வளமாகச் சுத்தசெம்பில் மூன்றுக்கொன்று
சேத்தாலே வெள்ளியது ஒன்பதுக்குள்
நிறமாக மாத்துபதி னெண்ருப்பாரே. (96)

பாரடா சிவன்வேம்பு மூலமாட்டிப்
பரிவான லிங்கத்துக் கங்கிபூட்டிக்
காரடா வுமத்தங் காய்க்குள் வைத்துக்
கனமாகச் சீலைசெய்து மூழப்புடத்தி
லாரடா செய்தபின்பு யெதித்துப்பாரு
அப்பனே லிங்கமது யிடைவிடாது
சேயடா செம்புதான் மூன்றுக்கொன்று
சேர்க்கமதி யேழுந்சேர்த் துருக்கிப்பாரே. (97)

சேர்த்துருக்க வையிதட்டு பசுப்பொன்தங்கஞ்
செப்பக்கேள் கருக்களெல்லாஞ் சொன்னுக்தோசம்
பார்த்திருக்கும் வாதிகளே யென்னுலீயாதே
மாழுவாய்ப் நூலிப்பந்தால் மனதிலெண்ணு
போத்திருக்குந் தேவியொடு சிவனைப்பூசி
பூணவே கணபதியும் வடுகனையுப்பூசி
தாத்திருக்க லாகாது பூசைபண்ணு
தப்பாது வேலையென்ற சாங்கமெல்லாம். (98)

சாங்கமென்ற பூணைத்தின் கண்ணேணக்காலே
சாதகமும் மிருதோசம் பார்க்கவேணும்
பாங்கமென்ற நாதவெளி ஒளியுங்காணும்
பாணுலைப்போல் பாபபுண்ணும் பச்சமாகுந்
தீங்கொன்றும் நினையாதே யின்னுல்பார்த்தால்
சிவசிவா கர்த்தாவே யென்றுசொல்லு
சாங்கமென்ற வேதசித்தி சற்பஞ்சித்தி
தட்டுண்ட குணம்போச்சு மனம்வேருச்சே .()

மனம்வேறு பூணமே யென்றுபூணு
வாழ்வதல்லால் மற்றொன்றுஞ் செய்யாதய்யா
மனம்வேறு தட்டுண்டா லெல்லாம் போச்சு
மாய்கையுற்றுத் திரிந்தலைவான் மாழ்வானய்யோ
மனம்வேருய்ச் சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தைப்பார்த்து
மனம்லபிக்கக் குருவினிடம் வணங்கிநின்ருல்
மனம்வேறு வாராது சித்திமூத்தி
வாய்க்குமே சூத்திரத்தா லாறுமூற்றே. (100)

அகத்தியர் சுருக்க சூத்திரம் 100 மூற்றிற்று.

பரமபதி துணை.

அகத்தியர்

வகார சூத்திரம் 200 க்கு அட்டவணை.

அ

அண்டச் சுண்ணம் 5
அரிதாரச் சுண்ணம் 13
அஞ்சுசுண்ணைக் குளிகை 16
அழுரியின் பெருமை 27
அட்ட சரக்குக்கும் வேதை 27
அறிவுகூறல் 32
அழுரி நீட்சை 35
அன்னபேதி உப்புச்சுண்ணம் 43
அண்டக்கரு 51

இ

இந்நூல் பெருமை 42

உ

உபரசம் 15
உரோம வேங்கைக் கற்பம் 41
உருக்கினத்துக் காதி 49

எ

எண்ணெய் கழட்டும் விதம் 39
எல்லாம் யோக மூலிகை என்பது 81

ஏ

ஏகாந்தத் தைலம் 17
ஏகாந்தத் தைலக் கற்பம் 18

க

கல்லுப்புச் சுண்ணம் 6
கட்டுத் திராவகம் 7
கடுக்காரச் செயநீர்க்குரு 11
கம்பியுப்பு மெழுகு 24
கற்பமுண்ணை அறிவு 30
கருநெல்லிக் கற்பம் 31
கல்லுப்புச சுண்ணைச் செயநீர் 39
கடுங்கார மேற்ற 42
கறந்தைக் கற்பம் 45
கற்ப முறை 51
கல்லுப்புச் சுத்தி 52

கா

காரமென்ற சிப்பிச்சுண்ணம் 14
காமப்பால் கானற்பால் 20

கி

கிட்டம் பொன்னை 55

கு

குரு மூடிக்க 8
குருக்கு வழி 39

கெ

கெந்தக உப்பு 35
கெந்தகக்கட்டு வேதை 44

கொ

கொடிக்கள்ளி உப்புச் சுண்ணம் 146
கொடிக்கள்ளிச் செயநீர்பெருமை 48

கோ

கோங்கின் பூ கற்பம் 38

ச

சவுக்காரச் சுண்ணம் 39
சமாதிதங்க நீட்சை 42
சதுரக்கள்ளி உப்புச்சுண்ணம் 56
சரக்குகள் 39 ம் ரயமாக்க 14

சா

சாரக்கட்டுச் சுண்ணம் 16

சி

சிவ உப்பு 25

சீ

சீனக்கட்டு 17

சு

சுத்த வெங்கை 4
சுண்ணத் திராவகம் 6

சூ

சூடச் சுண்ணம் 12
சூடன் கட்டு 21
சூதக்குளிகை 40

செ

செயநீர் 57
செந்தூரத் திராவகம் 8

சோ

சோதி விருட்சக் கற்பம் 33

ஞா

ஞானக் கூறு 33

த

தச நீட்சை 36

தங்கக் கட்டு வேலை 45
தங்கச் செந்தூரக் கற்பம் 55

தா

தாளகச் சுண்ணம் 24
தாரம் தீவனஞ் செய்ய 49
தாரம் சுருசுச் சுண்ணம் 57

தி

திருகுகள்ளி உப்புச்சுண்ணம் 43

தீ

தீட்சைபத்தும் அறிய 38

து

துருசுச் சுண்ணம் 23
துருசுச் சுண்ணம் 24
துருசுச் சுண்ணம் 41
துருசுச் செயநீர் 44
துருசுக் குருச்செயநீர் 47
துருசுச் சுண்ணம் 47
துருசுச் சுண்ணம் 49
தூமவேலை 21

தே

தேசிநீர் 26
தேசிநீர் மூப்புத் தீட்சை 27
தேசிநீர்ப் பெருமை 27
தேற்றான் விதையால் தெளிவு 48

ந

நந்தி மார்க்கம் 22
நக்திஉபதேசிக்க 34
நந்தீசர் முறை 36
நவலோகம் கிட்டமாக 54

நா

நாகக்கட்டுச் செந்தூரம் 16
நாயுருவி கல்லுப்புத் தீட்சை 37

நூ

நூல் விபரம் 1
நூற்றெட்டுக் கற்பங் கொள்ள 18
நூலடக்கம் 58

ப

பசியாதிருக்க காயுருவி 50
பசியாதிருக்கக் கட்டுக்கொடி 50

பா

பாசாண வர்ணம் 18
பாசாணக் கட்டுச் செந்தூரம் 18

பு

புத்தி கூறல் 9
புத்தி 19
புத்தி 29
புத்தி 40
புத்தி 49
புத்தி 51
பூமிநாதப் பெருமை 10
பூரணத்தின் பெருமை 46
பூசை வழிலை 56
பொதிகையில் சித்தர்கள் 33

மை

மந்தக் குளிகை 51

மூ

மூப்பூப்பிறவி 8
மூப்புக்கட்டு வேலை 9
மூப்புத் தீட்சை 10
மூப்பு விபரம் 11
மூப்புப் பிறவி விபரம் 25
மூப்பு தேசிநீர் தீட்சை 34
மூப்பூமுடிக்கச் சுளிச்சுண்ணம் 52
மூப்பு கற்பச் சுண்ணம் 53
மெழுகுவகைத் தொகுதி 7

யோ

யோகம் 37

ர

ரசச்செம்புக் களங்கு 21
ரசக்குளிகைச் சாரணை 15

வி

விக்க மெழுகு வேலை 43

வ

வல்லாரைக் கற்பம் 30
வங்கச் சுண்ணம் 23
வழிலை விபரம் 35
வழிலை யெண்ணெய் முழுட்ட 23
வாசிநீர் வெண்குதிரை நீர் 29
வாதி மாண்ட விபரம் 56
வீரம் தீவனஞ்செய்ய 48
வெண்குதிரை 22
வெள்ளைப் பாசாண மெழுகு 28
வெடியுப்புச் செயநீர் 42
வேலை 13

அகத்தியர் வகார சூத்திரம் அட்டவணை முற்றிற்று.

ஓலைச்சுவடியிலிருந்து புதிதாய் அச்சிட்டிருக்கும்

அகத்தியர் சாஸ்திரங்கள்

1.	அகத்தியர் பரிபூரணம் 1200		ரூ 3	8 0
2.	ஷை மணைக்கோலம் 200	}		
3.	கணகமணி 100			
4.	வயித்தியக் கோவை 125	}		
5.	வயித்தியத் திரட்டு 81			
6.	திறக்கு சாஸ்திர மென்னும்			
	திரிகைநூல் 64ஆவ 5 சாஸ்திரங்கள் சேர்ந்தது		1	8 0
7	ஷை கௌமதி நூல் 400		1	8 0
8.	ஷை தற்க சாஸ்திரம் 300		1	4 0
9.	ஷை கற்ப முப்புக் குருநூல் 100	}		
10.	மணென்மணி நீட்சை 100			
11.	சாற்பத்து முக்கோணபூசை 41ம் சேர்ந்தது		1	0 0
12.	ஷை பூரண சூஸ்திரம் 216		1	0 0
13.	ஷை பூரணம் 205	}		
14.	ஷை சூத்திரம் 21ம் சேர்ந்தது		1	0 0
15.	ஷை பரிபாஷை 300		1	0 0
16.	அகத்தியர் பன்னீராயிரத்துக்குச் சூஸ்திரமான			
	பன்னிரு காண்டம் 200		1	0 0
17.	ஷை பூஜாவிதி 200ம்	}		
18.	ஞானசைதன்யம் 51 சேர்ந்தது		1	0 0
19.	ஷை வகார சூஸ்திரம் 200	}		
20.	ஷை சுருக்கம் 100 சேர்ந்தது		1	4 0
21.	ஷை தத்துவம் 300		1	4 0

மேல் கண்ட 12 புஸ்தகமும் 21 சாஸ்திரமும் சேர்த்து கணிக்கோ பயிண்டு செய்த அகத்தியர் கோர்வை.

இன்னுமனேக சித்த வைத்திய சாஸ்திரங்களு மிருக்கிறது வேண்டியவர்கள் நேரிலும் தபால் மூல மாயும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஜி. இராமசாமிக்கோன்.

இ. ராம. குருசாமிக் கோனர் சன்,

புத்தகசாலை புதுமண்டபம், மதுரை.